

បង្កើនចំនួនសេសបង្កើនផលិតភាពដំណាំស្រូវ

រៀបចំដោយ បណ្ឌិត អ៊ុក ម៉ាការា

វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មកម្ពុជា បានត្រូវបង្កើតឡើង ដោយអនុក្រឹត្យ
លេខ ៧៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជា
គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ មានលក្ខណៈរដ្ឋបាល ក្នុងគោលបំណងលើកស្ទួយកម្រិតជីវភាព
របស់ប្រជាជនកសិករកម្ពុជា តាមរយៈការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាសមស្របដើម្បីបង្កើនផលិត
ភាពកសិកម្ម ក្រោមទស្សនទាន “ បច្ចេកវិទ្យាដើម្បីវិបុលភាពសង្គម ” ។

រក្សាសិទ្ធិ , ២០១១

ដោយវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មកម្ពុជា

ប្រអប់សំបុត្រលេខ ០១ , ភ្នំពេញ , កម្ពុជា

ផ្លូវជាតិលេខ ០៣ សង្កាត់ប្រទេសឡាង ខ្ពស់ដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទលេខ: ៨៥៥-០២៣ ៦៩១៩ ៦៩៣៤

ទូរអគ្គី: cardi@cardi.org.kh

គេហទំព័រ: www.cardi.org.kh

បោះពុម្ពលើកទី១, ឆ្នាំ ២០១១

ចំនួន ២០ ០០០ ច្បាប់

ឧបត្ថម្ភថវិកាសម្រាប់ការបោះពុម្ពដោយគម្រោង Cambodia Agricultural Value Chain
Program (CAVAC) និង Australian Center for International Agriculture Research (ACIAR)

បុព្វកថា

បច្ចុប្បន្ននេះ អត្រាកំណើតប្រជាជននៅលើពិភពលោកបានបន្តឡើងវិញឥតឈប់ឈរគួបផ្សំ និងកត្តា ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដែលនៅតែញាំញីលើភពផែនដីយើងនេះ។ កត្តាទាំងពីរនេះ កំពុងតែនាំក្តីបារម្ភ ចំពោះកង្វះ និងការឡើងថ្លៃឥតឈប់ឈរ នៃស្បៀងអាហារសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ប្រជាជនទូទាំងពិភពលោក។ ម៉្យាងវិញទៀតក្នុងឆ្នាំ ២០០៨-២០០៩ កន្លងទៅ ព្យុះនៃវិបត្តិកសិកម្មហិរញ្ញវត្ថុ និងសេដ្ឋកិច្ចបានបក់បោកយ៉ាង ខ្លាំងមកលើបណ្តាប្រទេសជាច្រើនស្ទើរទូទាំងពិភពលោក។ ដោយឡែកចំពោះព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា វិញក៏បានទទួលរងនូវឥទ្ធិពល នៃវិបត្តិនេះត្រឹមតែកម្រិតបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ ពោលឲ្យខ្លីទៅគឺព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជាបានឆ្លងផុតពីដំណាក់កាលលំបាកនៃវិបត្តិនេះមានន័យថា រាជរដ្ឋាភិបាលបានរក្សានូវគោលនយោបាយ ស្ថិរភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច តាមរយៈសន្ទុះកើនឡើងយ៉ាងល្អប្រសើរនៃវិស័យកសិកម្មក៏ដូចជា វិស័យអាទិភាពផ្សេងៗទៀត ក្រោមការដឹកនាំប្រកបដោយភាពប៉ិនប្រសប់ ទន់ភ្លន់ និងម៉ឺងម៉ាត់បំផុតរបស់ **សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលជានិច្ចកាល **សម្តេច** បានចាត់ទុកវិស័យកសិកម្មថាជាវិស័យមួយដ៏សំខាន់ និងជាអាទិភាពគ្រប់កាលៈទេសៈ សម្រាប់ជំរុញ កំណើនសេដ្ឋកិច្ចផង និងដំណើររន្ត្រះទៅការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាជនកម្ពុជាផង។

ទន្ទឹមនឹងនេះ អគ្គមន្ត្រីទូទៅនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក៏បានប្រកាសជាឱ្យារិកដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ នូវឯកសារគោលនយោបាយស្តីពី ការជំរុញផលិតកម្មស្រូវ និងការនាំចេញអង្ករដ៏ស៊ីជម្រៅនេះកាលពីថ្ងៃទី ១៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១០ កន្លងទៅនេះប្រកបដោយគតិបណ្ឌិត និងបញ្ញាញាណដ៏ឈ្លាសវៃបំផុត។ ឯកសារ គោលនយោបាយនេះ គឺជាការបើកទំព័រសករាជថ្មីមួយទៀត សម្រាប់វិស័យកសិកម្មដើម្បីបន្ថែមល្បឿន អភិវឌ្ឍវិស័យនេះឲ្យកាន់តែស្ទុះឡើងតាមទំហំផលិតកម្មកសិកម្ម ដើម្បីពង្រឹង និងពង្រីកមូលដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ច ឲ្យកាន់តែរឹងមាំ និងកាន់តែល្អប្រសើរបន្ថែមទៀត ក្នុងនោះក៏បានគិតគូរយ៉ាងហ្មត់ចត់ដល់ការជួយជំរុញ បំណុលសម្រាប់សម្រាប់មជ្ឈដ្ឋានកសិករពីការផលិតផ្គត់ផ្គង់ សម្រាប់តែគ្រប់ហូបចុកទៅជាការផលិតដើម្បី ធ្វើជំនួញផលិតផលវិញ។

ជាការពិត នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះទិន្នផលស្រូវ ដែលទទួលបានក្នុងទូទាំងប្រទេសស្ថិតក្នុងរង្វង់កម្រិតទាប នៅឡើយ ប្រសិនបើប្រៀបធៀបជាមួយបណ្តាប្រទេសផលិតស្រូវនានានៅជិតខាងយើង។ ស្ថិតក្នុងបរិការណ៍ នេះ វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មកម្ពុជា នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ បានខិតខំ រៀបចំចំណងជ្រើសរើសកៅស៊ូពី **បង្កើនបច្ចេកទេសបង្កើនផលិតភាពដំណាំស្រូវ** ក្នុងគោលបំណងចូលរួមជាបច្ច័យ ដ៏ថ្លៃថ្លា និងជាចាំបាច់បំផុតសម្រាប់ចែករំលែក និងផ្ទេរពុទ្ធិថ្វីបន្ថែមទៀត ដែលទើបបានរកឃើញអំពី បច្ចេកទេសដាំដុះដំណាំស្រូវចាប់ពីដំណាក់កាលកូរ រាស់ សាបព្រោះរហូតដល់ដំណាក់កាលប្រមូលផល និងទុកដាក់ ដែលមានលក្ខណៈសាមញ្ញ ងាយស្រួលយល់សម្រាប់ការអនុវត្តជាក់ស្តែង ចំពោះមន្ត្រីបច្ចេកទេស មន្ត្រីជំនាញយកសិកម្ម អង្គការនានាជាដៃគូ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតក្នុងការប្រើប្រាស់ ដើម្បីចូលរួម ចំណែកដោះស្រាយរាល់បញ្ហាប្រឈមទាំងឡាយ ដែលកសិករកំពុងជួបប្រទះក្នុងដំណើរការផលិតកម្មដំណាំ ស្រូវ ក្នុងបំណងធ្វើយ៉ាងណាជួយជំរុញឲ្យទិន្នផលស្រូវរបស់ប្រជាកសិករកើនឡើងតាមការរំពឹងទុក។

បណ្តាទង្វើករណីដែលបានលើកឡើងខាងលើ គឺពិតជាកសិករយ៉ាងប្រសើរ ដែលស្តែងចេញនូវការយកចិត្តទុកដាក់អនុវត្ត និងប្រតិបត្តិរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រោមការដឹកនាំដ៏ភ្លឺស្វាងប្រកបដោយចក្ខុវិស័យដ៏វែងឆ្ងាយរបស់ **សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលជានិច្ចកាល **សម្តេចតេជោ** តែងផ្សារភ្ជាប់ជីវភាពរស់នៅជាប់ជាមួយប្រជាកសិករតាមរយៈការផ្តល់ជូននូវបច្ចេកទេសថ្មីៗ ដែលជាចលករប្រតិបត្តិដ៏មុតស្រួចមួយបង្កើតភាពងាយស្រួលជូនប្រជាកសិករ ដើម្បីកសាងជីវភាពឲ្យធូរធារសំបូររុងរឿងស្របតាមទិសដៅអភិវឌ្ឍន៍សហសវត្សរ៍ និងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរូបរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ហើយក៏ជាចម្លើយតបទៅនឹងមហិច្ឆតាដ៏ពិសិដ្ឋរបស់ **សម្តេចតេជោ** ដែលចង់ឲ្យកម្ពុជាក្លាយជាប្រទេសមួយមានលទ្ធភាពនាំចេញ **អង្ករ** ឆ្ពោះទៅកាន់ទីផ្សារអន្តរជាតិឲ្យបានយ៉ាងតិច ១ លានតោននៅឆ្នាំ២០១៥។

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ មានមោទនភាព និងសូមថ្លែងអំណរគុណដ៏ជ្រាលជ្រៅដល់ទីភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិអូស្ត្រាលី (AusAID) តាមរយៈគម្រោងកម្មវិធីខ្សែចង្វាក់តម្លៃកសិកម្មកម្ពុជា (CAVAC) ដែលបានជួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រផ្នែកថវិកាសម្រាប់ការបោះពុម្ពផ្សាយ ក្រោមកិច្ចសហការយ៉ាងល្អប្រសើរជាមួយវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មកម្ពុជា ដែលបានខិតខំប្រឹងប្រែងបង្កើតឲ្យមានសៀវភៅស្តីពី **“បង្កើនបច្ចេកទេសបង្កើនផលិតភាពដំណាំស្រូវ”** ដ៏មានសារៈសំខាន់ នេះជាសក្ខីភាពស្រាប់។

ទន្ទឹមនឹងនេះដែរ ខ្ញុំសូមអំពាវនាវដល់គ្រប់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ពាក់ព័ន្ធនានា សូមបន្តការគាំទ្រដល់វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មកម្ពុជា និងដល់អង្គការជំនាញក្រោមឱវាទរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ព្រមទាំងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ដែលធ្វើការងារក្នុងវិស័យកសិកម្មទាំងអស់ សូមពាំនាំនូវពុទ្ធិថ្មីនេះ និងចូលរួមជួយផ្សព្វផ្សាយ ធ្វើយ៉ាងណាឲ្យបានទូលំទូលាយដល់ដៃកសិករក្នុងគោលបំណងលើកស្ទួយកម្រិតជីវភាពរបស់ពួកគាត់ផង ក៏ដូចជាការចូលរួមអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងវិស័យកសិកម្មប្រកបដោយចីរភាពផង ដើម្បីឈានដល់ភាពរុងរឿងនៃប្រទេសជាតិយើងទាំងមូលជាកិរិយាភាពត្រៀមទៅ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១១

រដ្ឋមន្ត្រី

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

_____
ជ. សារុន

អារម្ភកថា

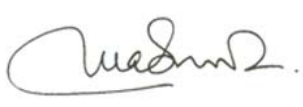
ជាកិច្ចឆ្លើយតបទៅនឹងអនុសាសន៍របស់ ឯកឧត្តម ច័ន្ទ សារុន រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ថ្ងៃដំបូងកាលពីថ្ងៃទី ៥ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ នាពិធីបើកសន្និបាតបូកសរុប ការងារកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទឆ្នាំ ២០១០-២០១១ និងលើកទិសដៅឆ្នាំ ២០១១- ២០១២ កន្លងមក ដែលតម្រូវឱ្យអង្គសន្និបាតពិចារណាលើការងារជំរុញការផ្សព្វផ្សាយពូជស្រូវ សំខាន់ៗចំនួន ១០ ពូជ និងបច្ចេកទេសសមស្របទៅតាមដំណាក់កាលផលិតកម្ម ព្រមទាំង ក្រោយពេលប្រមូលផលឱ្យបានទូលំទូលាយនោះ និងដើម្បីជាកិច្ចអបអរសាទរដល់ខួប គម្រប់លើកទី ១២ ឆ្នាំរបស់វិទ្យាស្ថាន ខ្ញុំបាទមានសេចក្តីរីករាយជាឧបមា ក្នុងការព្យាយាម ចងក្រងជាសៀវភៅ បង្កើនច្នៃផលវិទ្យាបង្កើនផលិតផលដំណាំស្រូវនេះឡើង ក្នុងនាមជាថ្នាក់ដឹកនាំ និង មន្ត្រី និយោជិករបស់វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មកម្ពុជាទាំងមូល ។

សៀវភៅ បង្កើនច្នៃផលវិទ្យាបង្កើនផលិតផលដំណាំស្រូវនេះ ចងក្រងលទ្ធផលពិសោធន៍ និងការអនុវត្តន៍ ជាក់ស្តែងជាមួយកសិករ ដែលបានមកពីកិច្ចសហការយ៉ាងស្អិតម្នា និងដោយលះបង់ពី សំណាក់ថ្នាក់ដឹកនាំ និងមន្ត្រីកសិកម្មគ្រប់រាជធានី ខេត្ត និងអង្គភាពជំនាញក្រោមឱវាទ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ព្រមទាំងអង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិនានា រួមផ្សំទាំង បទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំបាទ ទុកជូនដល់អ្នកបច្ចេកទេស និងអ្នកផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម យក ទៅកែសម្រួលឱ្យជ័យជល់ និងងាយអនុវត្តដោយកសិករ ជាប្រយោជន៍បង្កើននូវផលិតកម្ម ដំណាំស្រូវតាមគោលនយោបាយ ជំរុញផលិតកម្មស្រូវ និងការនាំចេញអង្ករ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មកម្ពុជា សូមសំដែងនូវការដឹងគុណយ៉ាងជ្រាល ជ្រៅចំពោះ ឯកឧត្តមរដ្ឋមន្ត្រី និងថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទទាំង អស់ ព្រមទាំងក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ដែលជានិច្ចជាកាល តែងតែយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការណែនាំ តម្រង់ទិសដល់វិទ្យាស្ថាន និងចំពោះថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលជួយគាំ ទ្រផ្នែកស្មារតី និងថវិកាដល់វិទ្យាស្ថានជាប្រចាំ។

វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មកម្ពុជា ក៏សូមថ្លែងនូវអំណរគុណយ៉ាងជ្រាល ជ្រៅចំពោះ AusAID ដែលបានឧបត្ថម្ភថវិកាតាមរយៈ CAVAC និង ACIAR សម្រាប់ ការបោះពុម្ពសៀវភៅ បង្កើនច្នៃផលវិទ្យាបង្កើនផលិតផលដំណាំស្រូវ នេះ ចែកចាយជូនដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធ ទាំងអស់ និងជាពិសេស តែងតែគាំទ្រដល់ការងារស្រាវជ្រាវកសិកម្មរបស់វិទ្យាស្ថាន។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១១

បណ្ឌិត អ៊ុក ម៉ាកាវ

នាយក វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មកម្ពុជា

មាតិកា

ទំព័រ

បុព្វកថា.....	I
អារម្ភកថា.....	III
មាតិកា.....	V
បង្កំបច្ចេកទេសបង្កើនផលិតភាពដំណាំស្រូវវស្សា និងស្រូវប្រាំង.....	1
១. សេចក្តីផ្តើម.....	1
២. បម្រែបម្រួលនៃផលិតកម្មដំណាំស្រូវ.....	2
៣. លទ្ធផលសំខាន់ៗរបស់ការងារស្រាវជ្រាវ.....	3
៣.១ ការអភិវឌ្ឍន៍ពូជស្រូវ.....	3
៣.២ ការគ្រប់គ្រងជីជាតិដី និងសារធាតុចិញ្ចឹម.....	5
៣.៣ ការរៀបចំដី.....	7
៣.៤ ពេលវេលាច្រូតកាត់ ការហាលសម្ងួត និងទុកដាក់.....	7
៤. ឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការជំរុញផលិតកម្មស្រូវ និងការនាំចេញអង្ករ.....	9
៥. លក្ខណៈក្សេត្ររូប និងគុណភាពរបស់ពូជស្រូវ ១០ ពូជ.....	9
៦. បង្កំបច្ចេកទេសបង្កើនផលិតភាពដំណាំស្រូវ.....	14
៦.១. លក្ខណៈចាំបាច់ត្រូវយល់ដឹង.....	14
៦.១.១. ការបែងចែកពូជស្រូវទៅតាមភាពប្រកាន់រដូវ និងអាយុកាលនៅកម្ពុជា.....	14
៦.១.២. ក្សេត្របរិស្ថានដំណាំស្រូវ.....	16
៦.១.៣. វដ្តជីវិតរបស់ដំណាំស្រូវ.....	19
៦.២. ការជ្រើសរើសពូជស្រូវ.....	20
៦.៣. គ្រាប់ពូជប្រើប្រាស់ត្រូវឲ្យបានសុទ្ធល្អ.....	20
៦.៤. ការជ្រើសរើស រៀបចំថ្នាលសំណាប និងសាប.....	20
៦.៥. ការរៀបចំដីស្រែសម្រាប់ព្រោះ និងស្ងួត.....	24
៦.៦. ការព្រោះ និងស្ងួត.....	25

៦.៧. ការគ្រប់គ្រងទឹក	25
៦.៨. ការគ្រប់គ្រងសត្វល្អិតចង្រៃ និងជំងឺ	26
៦.៩. ការគ្រប់គ្រងសារធាតុចិញ្ចឹម	30
៦.៩.១. ក្រុមដីព្រៃខ្មែរ	31
៦.៩.២. ក្រុមដីប្រទះឡាន	31
៦.៩.៣. ក្រុមដីបាកាន	31
៦.៩.៤. ក្រុមដីអូររូង	31
៦.៩.៥. ក្រុមដីទួលសំរោង	32
៦.៩.៦. ក្រុមដីគោកគ្រប់	32
៦.៩.៧. ក្រុមដីកំពង់សៀម	32
៦.៩.៨. ក្រុមដីកៀនស្វាយ	32
៦.៩.៩. ក្រុមដីក្រគរ	33
៦.៩.១០. ក្រុមដីក្បាលពោធិ៍	33
៦.៩. ការប្រូតកាត់	34
៦.១០. ការហាលសម្ងាត់	36
៦.១០.១. ការសម្ងាត់ដោយមពន្ធិថ្ងៃ	37
៦.១០.២. ការសម្ងាត់តាមបែបមេកានិក	37
៦.១១. ការទុកដាក់	38
៦.១១.១. ការទុកដាក់គ្រាប់ស្រូវ	39
៦.១១.២. ការទុកដាក់គ្រាប់ពូជស្រូវ	39
៧. ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីការអភិវឌ្ឍន៍ពូជស្រូវ C ₄ នៅលើពិភពលោក	41
៧.១. រស្មីសំយោគ C ₃	41
៧.២. រស្មីសំយោគ C ₄	41

បង្គុំបច្ចេកទេសបង្កើនផលិតភាពដំណាំស្រូវវស្សា និងស្រូវប្រាំង

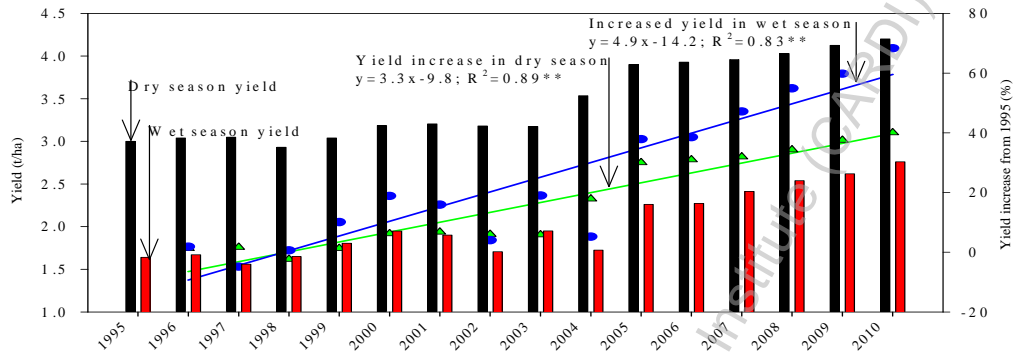
១. សេចក្តីផ្តើម

កម្ពុជាជាប្រទេស ដែលមានយឿនសេដ្ឋកិច្ចពឹងផ្អែកទៅលើវិស័យកសិកម្ម ពីព្រោះវិស័យនេះបានចូលរួមចំណែកដល់ផលិតផលក្នុងស្រុក សរុបជាមធ្យម ៣០% (២៩% ក្នុងឆ្នាំ ២០១០ កន្លងមកនេះ) និងមានប្រជាជនប្រមាណ ៨០% ប្រកបរបរកសិកម្ម។ អនុវិស័យដំណាំ ជាផ្នែកដ៏ចម្បងក្នុងវិស័យកសិកម្ម ដោយ បានចូលរួមចំណែកប្រមាណ ៥៤% នៃផលិតផលក្នុងស្រុកវិស័យកសិកម្ម ទាំងមូល ហើយដំណាំស្រូវ គឺជាដំណាំយុទ្ធសាស្ត្រ ដែលធានានូវសន្តិសុខស្បៀង និងជាដំណាំប្រចាំថ្ងៃមិនអាចជំនួសបានរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា ពីព្រោះកសិករធ្វើ ការដាំដុះដំណាំស្រូវលើផ្ទៃដីប្រមាណ ៧៥% នៃផ្ទៃដីដំណាំកសិកម្មសរុបចំនួន ៣,៧៣ លានហិកតានាឆ្នាំ ២០១០ កន្លងមកនេះ។

ផលិតកម្មដំណាំស្រូវមានការកើនឡើងគួរជាទីមោទនភាព ជាពិសេសក្នុង រយៈពេលមួយទសវត្សកន្លងមកនេះ ហើយថ្មីៗនេះ រាជរដ្ឋាភិបាល បានចាត់ ទុកអង្ករជា មាស ស សម្រាប់កម្ពុជា និងបានប្រកាសនូវគោលនយោបាយ ជំរុញឲ្យមានការនាំចេញអង្ករឲ្យបាន ១ លានតោនក្នុងឆ្នាំ ២០១៥ ខាងមុខនេះ។ ដើម្បីចូលរួមអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ អ្នកបច្ចេកទេស និងផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម ត្រូវតែបង្កើននូវចំណេះដឹងរបស់ខ្លួនឲ្យបានល្អប្រសើរជាងមុន ប្រយោជន៍ណែនាំ ដល់កសិករឲ្យទទួលយក និងអនុវត្តនូវបច្ចេកទេសសមស្របតាមលទ្ធភាពរបស់ គាត់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ សៀវភៅបង្កើនផលិតភាពស្រូវវស្សា និងស្រូវប្រាំងនេះ បានត្រូវ រៀបចំឡើងផ្អែកលើលទ្ធផលស្រាវជ្រាវរយៈពេល ២៤ ឆ្នាំ និងបទពិសោធន៍ជាក់ ស្តែងជាមួយលក្ខខណ្ឌដាំដុះ និងស្ថានភាពសង្គម-សេដ្ឋកិច្ចរបស់កសិករកម្ពុជា។

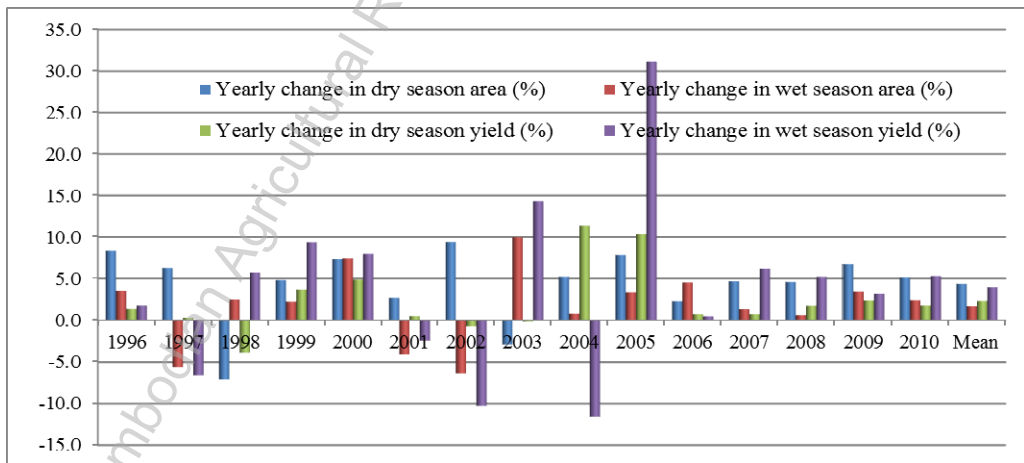

២. បម្រែបម្រួលនៃផលិតកម្មដំណាំស្រូវ

ក្រាហ្វិក ១. ទិន្នផល (គំនូសបញ្ជី) និងកំណើនទិន្នផល (ខ្សែបន្ទាត់) ស្រូវវស្សា និងស្រូវប្រាំងចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៩៦ ធៀបទៅនឹងឆ្នាំ ១៩៩៥ (Grain yield (bars) and yield increase (lines) of wet and dry season from 1996 compared to 1995).

ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៥ អស់រយៈពេល ១៥ ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីចេញផុតពីរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ទើបប្រទេសកម្ពុជាអាចផលិតបរិមាណស្រូវបានគ្រប់សេចក្តីត្រូវការក្នុងស្រុក និងមាន អតិរេកប្រមាណ ៥ សែនតោន ។ ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៩៥ មក ផលិតផលដំណាំស្រូវបានកើន ឡើងជាបន្តបន្ទាប់ និងជាពិសេសចាប់ពីឆ្នាំ ២០០៥ មក រហូតដល់ឆ្នាំ ២០១០ ដែលមាន អតិរេកជិត ២ លានតោនស្រូវ។ កំណើនផលស្រូវក្នុងរយៈពេលនេះ អាស្រ័យទៅលើការ កើនឡើងនៃទិន្នផលស្រូវពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ ដែលមានជាមធ្យម ៤% (ស្រូវវស្សា ៤,៩% និងស្រូវប្រាំង ៣,៣% ក្រាហ្វិក ១) ហើយនិងការកើនឡើងនៃផ្ទៃដីផលិត ដែលមានជា មធ្យម ២,៣% (ក្រាហ្វិក ២)។

ក្រាហ្វិក ២. បម្រែបម្រួលកាតរយផ្ទៃដីដាំដុះដំណាំស្រូវ និងទិន្នផលស្រូវប្រចាំឆ្នាំ និងមធ្យមពីឆ្នាំ ១៩៩៦ ទៅ ២០១០ ធៀបទៅនឹងឆ្នាំ ១៩៩៥ (Annually variation of cultivated area and grain yield of rice (%) compared to rice production in 1995).

៣. លទ្ធផលសំខាន់ៗរបស់ការងារស្រាវជ្រាវ

មានកត្តាជាច្រើន ដែលជំរុញឲ្យមានការកើនឡើងនូវផលិតផលដំណាំស្រូវនេះ ប៉ុន្តែកត្តាចម្បងគឺបានមកពីផលនៃការស្រាវជ្រាវ និងផ្សព្វផ្សាយនូវពូជស្រូវមានសក្តានុពល ខ្ពស់ និងគុណភាពល្អស្របតាមក្សេត្របរិស្ថាន ព្រមទាំងគ្រាប់ពូជសុទ្ធ បច្ចេកទេស គ្រប់គ្រងសារធាតុចិញ្ចឹម ការពារសត្វល្អិតចង្រៃ និងក្រោយប្រមូលផល ដែលគម្រោងកម្ពុជា អ៊ីវី អូស្ត្រាលី នៃនាយកដ្ឋានក្សេត្រសាស្ត្រ (ក្រោយមកជានាយកដ្ឋានក្សេត្រសាស្ត្រ និងកែ លម្អដីកសិកម្ម) ហើយដែលចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៩៩ មក បានក្លាយជាវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និង អភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មកម្ពុជា (កាឌី) ព្រមទាំងមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីថ្នាក់ដឹកនាំ និង មន្ត្រីកសិកម្មគ្រប់មន្ទីរកសិកម្មទាំងអស់ ក្រោមការដឹកនាំ និងជំរុញយ៉ាងសកម្មពីថ្នាក់ ដឹកនាំក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងដោយមានការចូលរួមគាំទ្រខាងថវិកា និងបច្ចេកទេសពីសំណាក់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា ជាពិសេស រដ្ឋាភិបាលអូស្ត្រាលី វិទ្យាស្ថាន ស្រាវជ្រាវដំណាំស្រូវអន្តរជាតិ (IRRI) អង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិជាច្រើន។

៣.១ ការអភិវឌ្ឍន៍ពូជស្រូវ

ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៩០ រហូតដល់ឆ្នាំ ២០១០ វិទ្យាស្ថានកាឌី បានបញ្ចេញពូជស្រូវចំនួន ៣៨ ពូជ ដែលមានទិន្នផល និងគុណភាពខ្ពស់ជូនកសិករប្រើប្រាស់ (តារាង ១)។ ពូជស្រូវទាំង ៣៨ ពូជនេះ ត្រូវបានថែរក្សាភាពសុទ្ធដោយកាឌី តាមរយៈផលិតកម្មគ្រាប់ពូជស្រូវ ដែលធ្វើជា រៀងរាល់ឆ្នាំ។

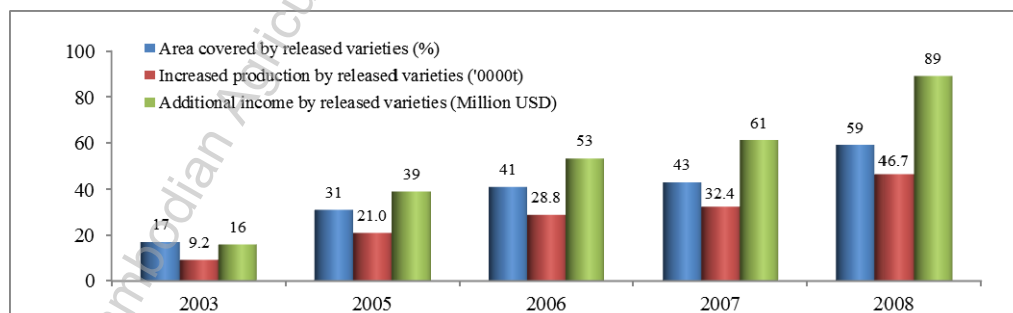
តាមរយៈការសាកសួរកសិករក្នុងខេត្តចំនួន ១២ កន្លងមកបានបង្ហាញថា ចំនួន កសិករដាំដុះពូជស្រូវបញ្ចេញដោយកាឌីបានកើនពី ១៧% នាឆ្នាំ ២០០៣ រហូតដល់ ៥៩% នាឆ្នាំ ២០០៨ កន្លងមកនេះ ហើយដែលបរិមាណក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ នេះ សមាមាត្រ ទៅនឹងបរិមាណផលស្រូវបន្ថែមរហូតជិតដល់ ០,៤៧ លានតោន និងប្រាក់ចំណេញដុល ជាង ៨៩ លានដុល្លារអាមេរិក (ក្រាហ្វិក ៣)។

ភាពសុទ្ធនៃគ្រាប់ពូជស្រូវដែលកសិករដាំដុះ គឺជាកត្តាមួយ ដែលអាចកាត់បន្ថយ ការបាត់បង់ផលស្រូវរបស់គាត់។ តាមរយៈលទ្ធផលនៃការសម្រិតសម្រាំងពូជជាមួយ កសិករចំនួន ៦៦ គ្រួសារ បានបង្ហាញថា ផលស្រូវរបស់ពូជដែលគាត់ប្រើប្រាស់កើនពី ៥០០ គ.ក្រ/ហត ទៅដល់ ៦៧០ គ.ក្រ/ហត ដោយគិតជាមធ្យមមាន ៦៣០ គ.ក្រ/ហត (២៤%) (ក្រាហ្វិក ២) ហើយដែលសមមូលទៅនឹងថវិកាបន្ថែមប្រហែល ៦៣០.០០០ រៀល/ហត ច្រើនជាងគ្រាប់ពូជកសិករធ្លាប់ប្រើ។

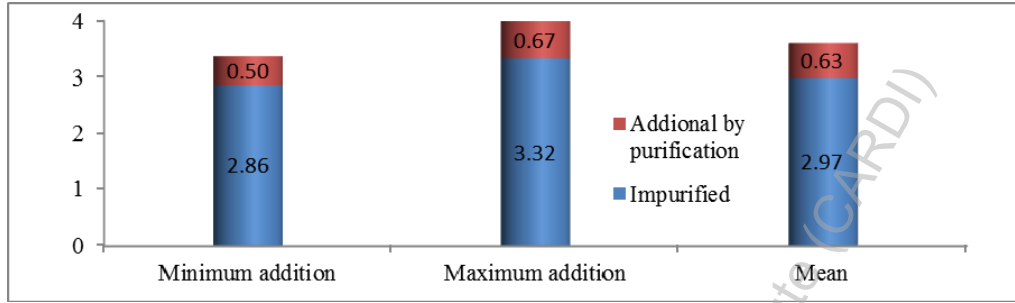
តារាង ១. កំណើនទិន្នផលជាភាគរយ (%YA) របស់ពូជស្រូវ ដែលបានបញ្ចេញចំនួន ៣៨ ពូជ ធៀបជាមួយ នឹងពូជស្រូវកសិករ Percentage of grain yield performance (% YA) of 38 released rice varieties over farmer's varieties.

Variety	%YA		Variety	%YA	
<i>a) Early maturity duration, insensitive to photoperiod, non-aromatic</i>					
	Wet season	Dry season		Wet season	Dry season
IR66 (265/388)	20.2	16.3	Baray (70/67)	-2.0	-3.0
IR72 (406/351)	11.0	3.8	Chul'sa (73/68)	5.3	3.5
Kru (612/902)	7.0	3.3	Rohat (82/68)	-6.0	8.5
IR Kesar (441/737)	9.1	3.8	Rumpe (78/69)	6.5	13.0
<i>b) Early maturity duration, insensitive to photoperiod, aromatic</i>					
Sen Pidao (66/0)	15				
<i>c) Medium maturity duration, insensitive to photoperiod, non-aromatic, wet season</i>					
Santepheap1 (305)	-2.3		<i>d) Medium maturity duration, sensitive to photoperiod, non-aromatic, wet season</i>		
Santepheap2 (303)	6.7		CAR1 (604)	14.4	
Santepheap3 (330)	19.0		CAR2 (334)	7.0	
Popoul (99)	5.3		CAR3 (607)	19.6	
Sarika (99)	6.5		CAR11 (388)	16.0	
<i>e) Medium maturity duration, sensitive to photoperiod, aromatic, wet season</i>					
Phka Rumchek (47)	2.0		Phka Chan Sen Sar (46Demos)	14.0	
Phka Rumchang (47)	-1.7		<i>f) Deepwater rice, sensitive to photoperiod, wet season</i>		
Phka Rumduol (83)	12.0		Don (96)	24.8	
Phka Rumdeng (55)	10.0		Khao Tah Petch (62)	13.0	
Phka Romeat (58)	13.0		Tewada (96)	15.7	
<i>g) Late maturity duration, sensitive to photoperiod, non-aromatic, wet season</i>					
CAR4 (786)	19.8		CAR8 (366)	15.3	
CAR5 (419)	11.4		CAR9 (560)	16.7	
CAR6 (769)	18.8		CAR12 (129)	8.5	
CAR7 (272)	12.8		CAR13 (136)	11.7	
			Riang Chey (148)	26.0	

លេខក្នុងរង្វង់ក្រចកបង្ហាញចំនួនពិសោធន៍បន្ត លើស្រែកសិករដោយ (២៦៥=ក្នុងរដូវវស្សា/៣៨៨=ក្នុងរដូវប្រាំង) Number in parenthesis indicates number of on-farm adaptive trials (wet season /dry season) or (wet season)

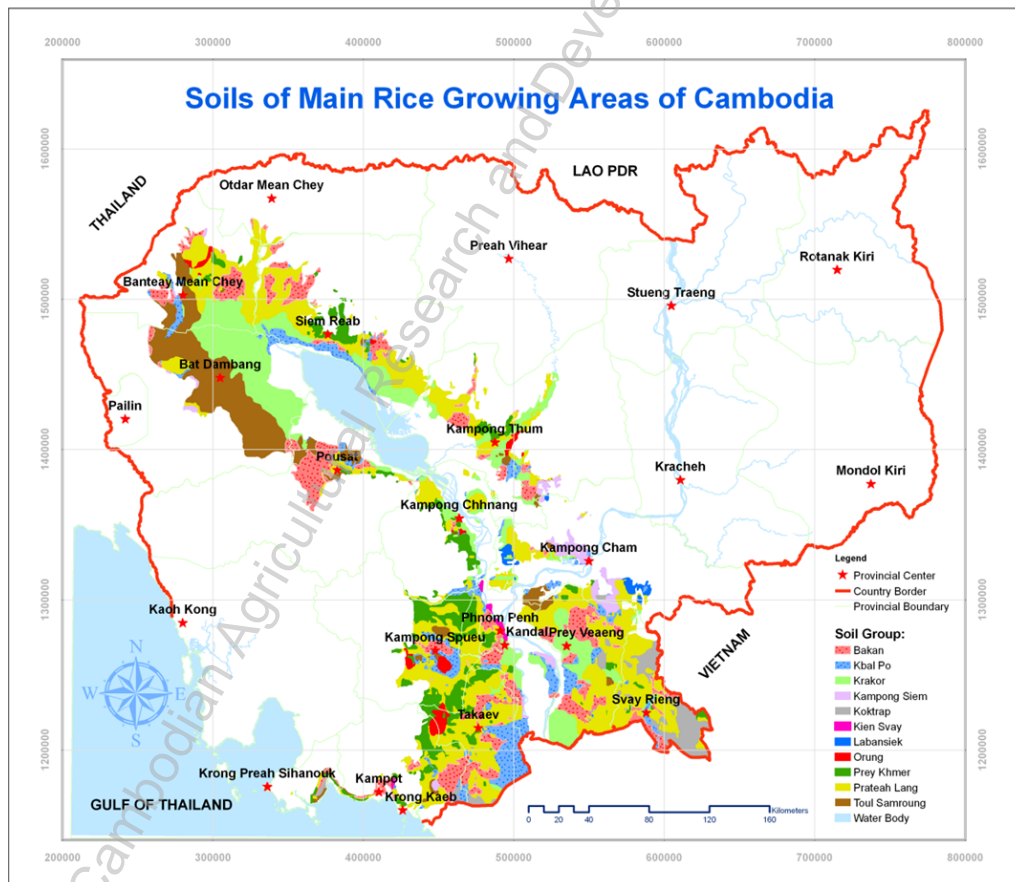
ក្រាហ្វិក ៣. កាតរយផ្ទៃដីដាំដុះពូជស្រូវបញ្ចេញដោយកាឌី និងបរិមាណផល ព្រមទាំងប្រាក់ចំណេញដុលបន្ថែម Estimated area, and additional productivity and income by adoption of CARDI's released varieties

ក្រាហ្វិក ២. ផលស្រូវបន្ថែមជាអប្បបរមា អតិបរមា និងមធ្យម (ត/ហត) ដោយការសម្រិតសម្រាំងគ្រាប់ពូជ
 Additional minimum, maximum and mean grain yield (t/ha) by growing purified seeds.

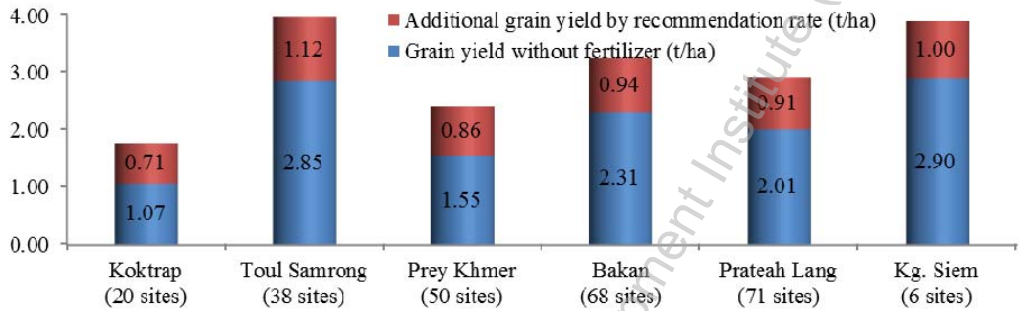
៣.២ ការគ្រប់គ្រងជីជាតិដី និងសារធាតុចិញ្ចឹម

តាមរយៈការងារស្រាវជ្រាវលើការគ្រប់គ្រងជីជាតិដីសម្រាប់ដំណាំស្រូវ ផែនទីដីដាំដុះស្រូវនៅប្រទេសកម្ពុជាបានត្រូវបង្កើតឡើងដោយមានក្រុមដីចំនួន ១១ ក្រុម (រូបភាព ១)

រូបភាព ១. ផែនទីក្រុមដីដាំដុះដំណាំស្រូវនៅកម្ពុជា Map of rice soil groups in Cambodia

ជាមួយនឹងអនុសាសន៍ក្នុងការប្រើប្រាស់ជីគីមីសម្រាប់ក្រុមដីនីមួយៗ។ ការប្រើប្រាស់កម្រិតដីណែនាំលើក្រុមដីសំខាន់ៗចំនួន ៦ ក្រុមបានបង្ហាញឲ្យឃើញថា ទិន្នផលដំណាំស្រូវបានកើនឡើងពី ៣៤% ចំពោះក្រុមដីកំពង់សៀម ទៅ ៦៦% ចំពោះក្រុមដីគោកត្រប់ (ក្រាហ្វិក ៥)។

ក្រាហ្វិក ៥. កំណើនទិន្នផលស្រូវ (ត/ហា) ដោយការប្រើប្រាស់ជីគីមីតាមកម្រិតណែនាំលើក្រុមដីចំនួន ៦ ក្រុម
Grain yield increase (t/ha) by application of recommended chemical fertilizer on 6 soil groups.

បច្ចុប្បន្ននេះ មានមតិជាច្រើនយល់ឃើញថា ការប្រើប្រាស់ជីគីមីបណ្តាលឲ្យបាត់បង់គុណភាពដំណាំ ហើយចំពោះដំណាំស្រូវ នឹងបណ្តាលឲ្យពូជដែលធ្លាប់បាយទន់ និងក្រអូប ក្លាយជាបាយរឹង និងមិនក្រអូប។ លទ្ធផលពិសោធន៍បានបង្ហាញថា ការប្រើប្រាស់ជីគីមីឲ្យបានត្រឹមត្រូវតាមអនុសាសន៍ គឺមិនបណ្តាលឲ្យមានការប្រែប្រួលគុណភាពគ្រាប់ស្រូវ និងអង្ករឡើយ (តារាង ២)។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ក្នុងផលិតកម្មគ្រាប់ពូជស្រូវដែលកាឌីធ្វើជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដោយប្រើប្រាស់ជីគីមី ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៩០ មករហូតដល់បច្ចុប្បន្ន មិនបណ្តាលឲ្យបាត់បង់គុណភាពពូជស្រូវឡើយ ដោយរួមទាំងពូជស្រូវក្រអូបដូចជាពូជផ្ការដ្ឋល និងសែនពិដោរជាដើម។

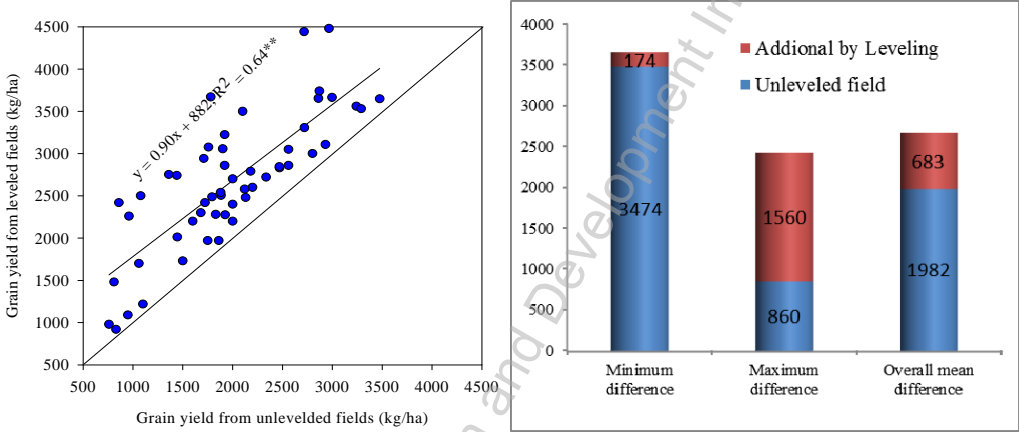
តារាង ២. ធាតុគីមីសំខាន់ៗក្នុងគ្រាប់ស្រូវដាំដុះដោយប្រើប្រភពជីផ្សេងៗ
Main chemical elements in paddy grown with different fertilizer sources.

Source of fertilizer	N (g/kg)	P (g/kg)	K (g/kg)	S (g/kg)	Na (g/kg)	Mg (g/kg)	Cu (mg/kg)	Zn (mg/kg)	Mn (mg/kg)	Fe (mg/kg)	B (mg/kg)
Cow manure (CM)	11.1	1.8	1.9	0.9	0.24	0.8	28.1	25.1	23.9	20.0	1.4
Chemical fertilizer (CF)	11.0	2.1	1.9	0.9	0.24	0.9	27.7	24.8	23.1	19.0	1.1
CM+CF	10.7	2.3	2.1	0.9	0.29	1.0	29.1	25.8	23.8	20.8	1.2
LSD 5%	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns

ns= មិនមានភាពខុសគ្នាជាអត្ថន័យ (not significant different)

៣.៣ ការអប់រំបង្កើន

លទ្ធផលសិក្សាអំពីផលដែលបានមកពីការពង្រាបដីស្រែឲ្យបានរាបស្មើ បង្ហាញថា កសិករត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការពង្រាបដីស្រែរបស់ខ្លួន ដើម្បីកុំឲ្យបាត់បង់ផលស្រូវ។ ទិន្នផលស្រូវបានកើនឡើងគ្រប់ស្រែ ដែលបានពង្រាបទាំងអស់ (ក្រាហ្វិក ៦) ដែលកំណើននេះ មានពី ៥% រហូតដល់ ១៨០% និងជាមធ្យមមានប្រមាណ ៣៤% (ក្រាហ្វិក ៧) ដោយសារដំណាំស្រូវទទួលបានទឹក និងសារធាតុចិញ្ចឹមសីងតែស្មើគ្នាគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងស្រែទាំងមូល ព្រមទាំងការថយចុះនូវបរិមាណស្មៅប្រហែលពាក់កណ្តាល។

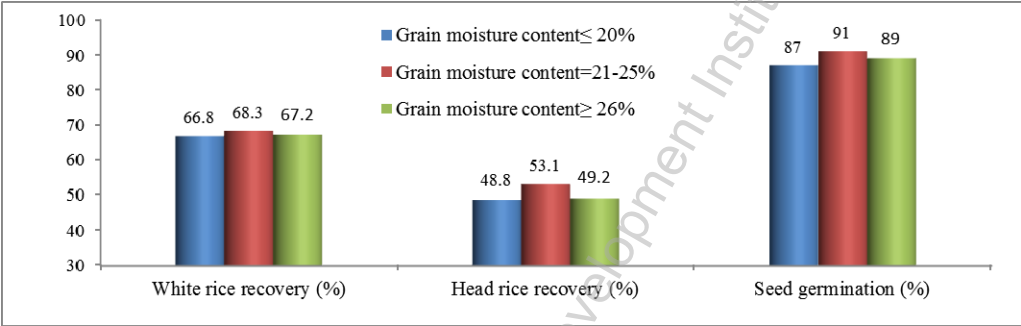
ក្រាហ្វិក ៦. ទិន្នផលស្រូវស្រែពង្រាបធៀបនឹងមិនពង្រាប ក្រាហ្វិក ៧. កំណើនទិន្នផលអបប្បវិមា អតិបរិមា និងមធ្យម Additional grain yield by leveling (kg/ha).

៣.៤ ពេលវេលាច្រូតកាត់ ការហាលសម្ងួត និងទុកដាក់

ការច្រូតកាត់ស្រូវ ត្រូវធ្វើនៅពេលដែលគ្រាប់ស្រូវមានសំណើមពី ២១-២៥% ពីព្រោះក្នុងកម្រិតសំណើមនេះ គ្រាប់ស្រូវមានគុណភាពល្អ ដោយផ្តល់អង្ករស និងអង្ករដើម ព្រមទាំងដំណុះគ្រាប់ខ្ពស់ជាងគ្រាប់ស្រូវដែលច្រូតកាត់ ពេលមានសំណើមទាបជាង ២១% ហើយនិងខ្ពស់ជាង ២៥% (ក្រាហ្វិក ៨)។

ការកាត់បន្ថយដំណើរការដំណកដង្ហើមរបស់គ្រាប់ស្រូវឲ្យនៅទាបបំផុត គឺជាការចាំបាច់ ដោយធ្វើការសម្ងួតគ្រាប់ស្រូវឲ្យមានសំណើមទាបជាង ១២%។ ការសម្ងួតដោយពន្លឺថ្ងៃ ជាវិធីសាស្ត្រសាមញ្ញ មិនទាមទារការចំណាយថវិកាសម្រាប់កសិករ តែត្រូវការកម្លាំងពលកម្មច្រើន។ ការសម្ងួតស្រូវលើកន្ទេល សំណាញ់មុង តង់កៅស៊ូ និងលានស៊ីម៉ង់ត៍ គឺមិនបណ្តាលឲ្យគុណភាពគ្រាប់ស្រូវ ឬគ្រាប់ស្រូវពូជខុសគ្នាឡើយ លើកលែងតែការហាល

សម្បត្តិនៅលើលានស៊ីម៉ង់ត៍ ឆាប់ស្ងួតជាងប្រហែលមួយម៉ោងប៉ុណ្ណោះ។ ផ្ទុយទៅវិញ កម្រាស់គ្រាប់ស្រូវគឺជាកត្តាចម្បងក្នុងការកំណត់រយៈពេលហាល និងគុណភាពគ្រាប់ស្រូវ។ កម្រាស់គ្រាប់ស្រូវហាលដែលល្អបំផុតគឺ ២-៣ ស.ម។ ការហាលគ្រាប់ស្រូវក្នុងកម្រាស់គ្រាប់ជាងនេះ នឹងបណ្តាលឲ្យគ្រាប់អង្ករបាក់ច្រើន អត្រាដំណុះគ្រាប់ទាប និងទាមទារពេលវេលាហាលយូរ។ ដើម្បីឲ្យគ្រាប់ស្រូវស្ងួតសព្វល្អ គេត្រូវឧស្សាហ៍វិធីឲ្យបានច្រើនដង។

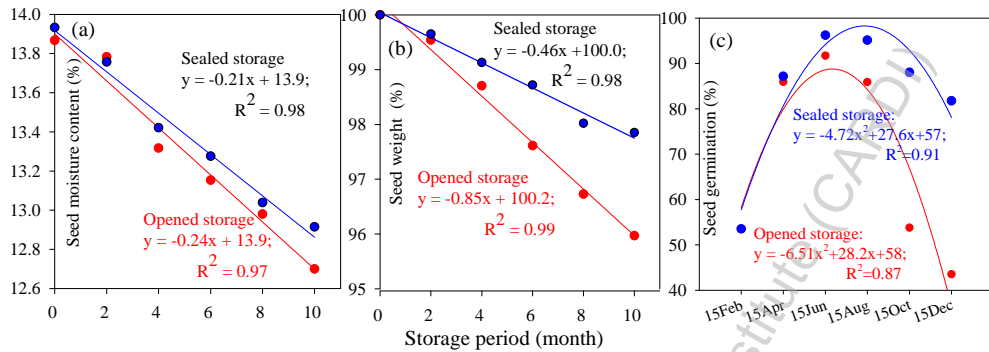

ក្រាហ្វិក ៤. ភាគរយអង្ករស និងអង្ករដើម ព្រមទាំងដំណុះគ្រាប់ពេលច្រូតកាត់ក្នុងសំណើមគ្រាប់ខុសៗគ្នា
White and head rice recovery, and seed germination when harvested at different grain moisture contents

តារាង ៣. កម្រាស់គ្រាប់ស្រូវ រយៈពេលហាល និងវិសម្បត្តិក្រោមពន្លឺថ្ងៃខុសៗគ្នា

សភាពពន្លឺថ្ងៃ	កម្រាស់ហាល (ស.ម)	រយៈពេលហាល (ថ្ងៃ)	រយៈពេលវី
ថ្ងៃស្រឡះល្អ	២-៣	១	កន្លះម៉ោងម្តង
ថ្ងៃស្រឡះបង្កើរ	២-៣	២	មួយម៉ោងម្តង
ថ្ងៃមិនស្រឡះ	២-៣	៣	ពីរម៉ោងម្តង

ការទុកដាក់ចំហរបណ្តាលគ្រាប់ពូជស្រូវថយចុះសំណើមពី ១៣,៩% មក ១២,៧% គឺស្មើនឹង ១,២% ក្នុងរយៈពេលស្តុកទុក ១០ ខែ ដែលខ្ពស់ជាងការទុកដាក់បិទជិតប្រមាណ ០,២% (ក្រាហ្វិក ៤(a)) និងបណ្តាលឲ្យថយចុះទម្ងន់ប្រហែល ២,២% ដែលខ្ពស់ជាងការទុកដាក់បិទជិតប្រមាណ ១,៩% ក្នុងរយៈពេល ១០ ខែ (ក្រាហ្វិក ៤(b)) ព្រមទាំងដំណុះគ្រាប់ពូជស្រូវ ធ្លាក់ចុះទាបល្បឿនជាងការទុកដាក់ដោយបិទជិត (ក្រាហ្វិក ៤(c))។

ក្រាហ្វិក ៤. ភាពខុសគ្នារវាងការទុកដាក់ដោយចំហរ និងបិទជិតចំពោះសំណើម ទម្ងន់ ដំណុះគ្រាប់ពូជស្រូវ
Differences between opened and sealed storages for moisture content, weight and germination of rice seeds.

៤. ឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការជំរុញផលិតកម្មស្រូវ និងការនាំចេញអង្ករ

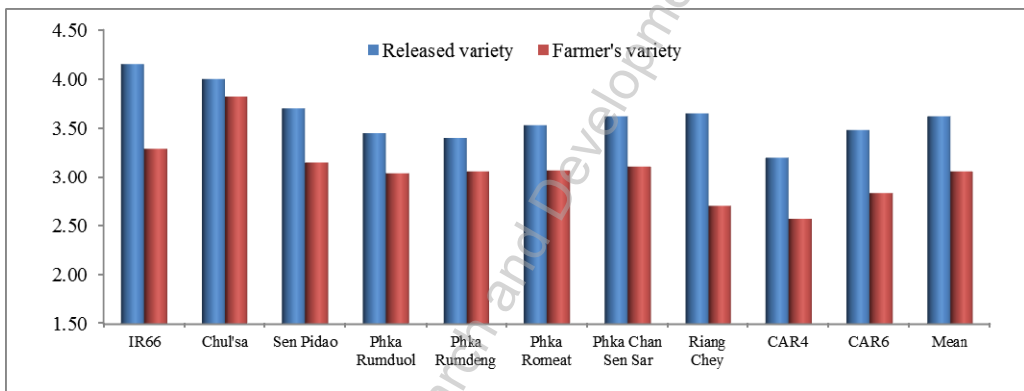
យោងតាមសក្តានុពលសម្រាប់បង្កើនផលិតផលស្រូវ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងតម្រូវការអង្ករក្នុងពិភពលោក ដែលនឹងកើនដល់ ៤៩៦ លានតោនក្នុងឆ្នាំ ២០២០ និង ៥៥៣ លានតោនក្នុងឆ្នាំ ២០៣៥ គឺស្មើនឹង ១៣% និង ២៦% ច្រើនជាងឆ្នាំ ២០១០ ដែលមានតែ ៤៣៩ លានតោននោះ និងជាពិសេសដើម្បីប្រែក្លាយ អង្ករឲ្យទៅជាមាស ស ពិតប្រាកដរបស់ប្រទេសកម្ពុជា កាលពីថ្ងៃទី ១៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១០ កន្លងមកនេះ **សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន** បានប្រកាសដាក់ឲ្យអនុវត្តន៍នូវ ឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការជំរុញផលិតកម្មស្រូវ និងការនាំចេញអង្ករ។ ឯកសារគោលនយោបាយនេះ បានដាក់ចុះនូវវិធានការគោលនយោបាយជាច្រើន សំដៅសម្រេចឲ្យបាននូវការនាំចេញអង្ករទៅក្រៅប្រទេសឲ្យបាន មួយលានតោន នាឆ្នាំ ២០១៥ ខាងមុខនេះ។ ទន្ទឹមនឹងនោះដែរ រាជរដ្ឋាភិបាលក៏បានតម្រូវឲ្យក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ កំណត់ពូជស្រូវសំខាន់ៗមួយចំនួន និងផ្សព្វផ្សាយជូនកសិករប្រើប្រាស់ឲ្យបានទូលំទូលាយ បូករួមទាំងបច្ចេកទេសបង្កើនផលិតផលឲ្យបានច្រើនថែមទៀតផង។

៥. លក្ខណៈរក្សាស្រូវ និងគុណភាពរបស់ពូជស្រូវ ១០ ពូជ

អនុវត្តតាម ឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការជំរុញផលិតកម្មស្រូវ និងការនាំចេញអង្ករ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ បានអនុញ្ញាតឲ្យកាឌីធ្វើការជ្រើសរើសពូជស្រូវចំនួន ១០ ពូជ ដាក់ឆ្លងកិច្ចប្រជុំ និងសិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ជាបន្តបន្ទាប់រហូតដល់បានការឯកភាពជាផ្លូវការពីសំណាក់រាជរដ្ឋាភិបាល។

ពូជស្រូវទាំង ១០ នោះចែកជា ៣ ក្រុមគឺ៖ (១) ក្រុមពូជស្រូវស្រាលមិនប្រកាន់រដូវ ចំនួន ៣ ពូជ គឺពូជសែនពិដោរ ពូជអ៊ីអិរ៦៦ និងពូជជលសារ សម្រាប់កេរ្តិ៍បរិស្ថាន ស្រូវប្រាំងដើមរដូវ និងស្រែលើ របស់វាលទំនាបរំពឹងទឹកភ្លៀង (២)ក្រុមពូជស្រូវកណ្តាល ប្រកាន់រដូវចំនួន ៤ ពូជ គឺពូជផ្ការំដួល ផ្ការំដេង ផ្ការមៀត និងផ្កាច័ន្ទសែនសរ និង(៣)ក្រុម ពូជស្រូវធ្ងន់ប្រកាន់រដូវចំនួន ៣ ពូជ គឺពូជរាំងជ័យ ពូជខា ៤ និងពូជខា ៦។ លក្ខណៈ សំខាន់របស់ពូជស្រូវទាំង ១០ ពូជនេះមានបង្ហាញក្នុង (តារាង ២) ។ យោងតាមលទ្ធផល ទទួលបានពីពិសោធន៍បន្សាំលើស្រែកសិករ ពូជស្រូវទាំង ១០ ពូជផ្តល់ផលជាមធ្យមខ្ពស់ ជាងពូជស្រូវរបស់កសិករទាំងអស់ ហើយបើគិតជាមធ្យមសរុបវិញ គឺច្រើនជាងពូជ កសិករ ១៨% (ក្រាហ្វិក ៧)។

ក្រាហ្វិក ៧. ទិន្នផល (ត/ហត) របស់ពូជស្រូវចំនួន ១០ ពូជ ធៀបទៅនឹងពូជស្រូវកសិករ ដែលទទួលបានពី ពិសោធន៍បន្សាំលើស្រែកសិករតាមចំនួនដុំក្នុងតារាង ១ (ផ្នែកលើផ្ទៃដីប្រមូលផល ១០០ ម^២)
 Yield (t/ha) of 10 rice varieties compared to farmer's varieties obtained from on-farm adaptive trials as listed in Table 1 (based on 100 m² harvested area).

ក្រុមពូជស្រូវស្រាល មិនប្រកាន់រដូវ

៥.១ ពូជស្រូវសែនពិដោរ បានបញ្ចេញ និងផ្សព្វផ្សាយជូនកសិករប្រើប្រាស់នាដើមឆ្នាំ ២០០២ ជាពូជស្រូវស្រាលមិនប្រកាន់រដូវ និងក្រអូប មានអាយុកាល ពី ១១០ ទៅ ១២០ ថ្ងៃ។ កម្ពស់ដើមប្រែប្រួលពី ៩៥ ទៅ ១១០ ស.ម និងទម្ងន់គ្រាប់ស្រូវ ១០០ គ្រាប់ស្មើនឹង ២,២ ក្រាម។ អង្ករសមាន ៦៨% និងអង្ករដើមមាន ៥២% ហើយគ្រាប់អង្ករមានប្រវែង ៧,០ ម.ម រលូនភ្លឺថ្លា មានអមីដុង ១៩,៨% ប្រូតេអ៊ីន ៨,១% បាយទន់មានក្លិនក្រអូប ប្រហើរ និងជាប្រភេទអង្ករប្រណីត។ ពូជស្រូវសែនពិដោរ មិនធន់ទៅនឹងមមាចក្តោត និង មានសក្តានុពលទិន្នផល ៧,៥ ត/ហត។

តារាង ២. លក្ខណៈសំខាន់ៗរបស់ពូជស្រូវចំនួន ១០ ពូជ ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានលើកទឹកចិត្តឱ្យប្រើប្រាស់

Main characteristics of 10 rice varieties encouraged by RGC for use.

Character	IR66	Chul'sa	SPD	PRD	PRDg	PRM	PCSS	RC	CAR4	CAR6
Year released	1990	1999	2002	1999	2007	2007	2010	1999	1995	1995
<i>Growing characteristics</i>										
Mean yield (t/ha)	4.2	4.0	3.7	3.0	3.0	3.0	3	3.5	2.5	3.5
Potential yield (t/ha)	8.5	7.5	7.5	6.5	6.5	6.5	6.5	7.0	6.5	6.5
Maturity/Date of flowering	105-115	95-105	110-120	10-25 Oct			25 Oct-5 Nov	5 Nov-18 Nov		
Plant Height (cm)	75-120			110-170			120-180			
Lodging resistance	R	R	R	S	S	S	S	R	S	S
100 Grain Weight (g)	2.2	3.0	2.2	3.0	2.9	2.9	2.4	2.0	2.2	2.2
<i>Resistance/tolerance to biotic and abiotic stresses</i>										
Resistance to BPH	S	M	S	S	S	S	S	S	S	S
Resist. to strip stem borer	M	S	S	S	S	S	S	S	S	S
Tolerance to flood	S	S	S	13 ds		10 ds	NA	10 ds	S	10 ds
Tolerance to drought	S	S	S	S	S	S	S	S	M	S
<i>Milling and physical traits</i>										
Milling Recovery (%)	69	68	68.2	67.7	63.8	65.5	71	67.5	70	72
Head Rice Recovery (%)	64	56	52.2	52.8	52.2	54.1	55.9	60.5	66	67
Grain Length (mm)	7.2	6.8	7.0	7.5	7.2	7.1	7.2	6.5	6.4	6.6
Grain Width (mm)	2.0	1.9	2.0	2.1	2.2	2.0	2.0	2.1	2.2	2.2
L:W Ratio	3.6	3.6	3.5	3.6	3.3	3.6	3.6	3.1	2.9	3.0
Brown Rice Shape	Slender								M	
Chalkiness Score	Small									M
Raw Rice Appearance	T	T	T	T	T	T	ST	T	T	T
<i>Cooking traits</i>										
Protein content (%)	8.5	9.0	8.1	8.0	7.9	NA	9.6	6.7	8.1	7.2
Amylose content (%)	23.6	22.2	19.8	13.8	15.2	NA	19.6	23.2	21.3	21.6
Gel consistency (mm)	72.0	72.0	62.0	81.0	81.0	79.5	50.0	100.0	68.0	72.0
Gelatinization temperature	Intermediate		Low				Intermediate			
Aroma (scent)	None	None	Scent	Scent	Scent	Scent	None	None	None	None
Market type	2	2	Premium	Premium	Premium	Premium	1	1	1	1

SPD=Sen Pidao, PRD=Phka Rumduol, PRDg=Phka Rumdeng, PRM=Phka Romeat, PCSS=Phka Chan Sen Sar, RC=Riang Chey, NA=Not yet available, R=Resistant, S=Susceptible, M=Moderate resistance/tolerance, ds=days, T=Translucent, ST=Semi-translucent.

៥.២ ពូជស្រូវវេលសារ បានបញ្ចេញ និងផ្សព្វផ្សាយជូនកសិករប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ ១៩៩៩ ជា ពូជស្រូវស្រាលមិនប្រកាន់រដូវ មានអាយុកាលពី ៩៥ ទៅ ១០៥ ថ្ងៃ។ កម្ពស់ដើមប្រែប្រួល ពី ៧៥ ទៅ ៩៣ ស.ម និងទម្ងន់គ្រាប់ស្រូវ ១០០ គ្រាប់ស្មើនឹង ៣,០ ក្រាម។ អង្ករសមាន ៦៨% និងអង្ករដើមមាន ៥៦% ហើយគ្រាប់អង្ករមានប្រវែង ៦,៨ ម.ម រលូនភ្លឺថ្លា មានអាមីដុន ២២,២% ប្រូតេអ៊ីន ៩,០% បាយវីងបន្តិច និងជាប្រភេទអង្ករលេខ ២។ ពូជស្រូវវេលសារ ធន់មធ្យមទៅនឹងមមាចក្តៅ និងមានសក្តានុពលទិន្នផល ៧,៥ ត/ហត។

៥.៣ ពូជស្រូវអ៊ីអិរ ៦៦ បានបញ្ចេញ និងផ្សព្វផ្សាយជូនកសិករប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩០ ជាពូជស្រូវស្រាលមិនប្រកាន់រដូវមានអាយុកាល ពី ១០៥ ទៅ ១១៥ ថ្ងៃ។ កម្ពស់ដើមប្រែប្រួល ពី ៨០ ទៅ ១១៨ ស.ម និងទម្ងន់គ្រាប់ស្រូវ ១០០ គ្រាប់ស្មើនឹង ២,២ ក្រាម។ អង្ករសមាន ៦៩% និងអង្ករដើមមាន ៦៤% ហើយគ្រាប់អង្ករមានប្រវែង ៧,២ ម.ម រលូនភ្លឺថ្លា មានអាមីដុន ២៣,៦% ប្រូតេអ៊ីន ៨,៥% បាយវីងបន្តិច និងជាប្រភេទអង្ករលេខ ២។ ពូជស្រូវអ៊ីអិរ ៦៦ មិនធន់ទៅនឹងមមាចក្តៅ តែធន់ទៅនឹងជង្គុំរូងដើមឆ្នួត និងមានសក្តានុពលទិន្នផល ៨,៥ ត/ហត។

ក្រុមពូជស្រូវកណ្តាលប្រកាន់រដូវ

៥.៤ ពូជស្រូវផ្ការំដួល បានបញ្ចេញ និងផ្សព្វផ្សាយជូនកសិករប្រើប្រាស់នាចុងឆ្នាំ ១៩៩៩ ជាពូជស្រូវកណ្តាល និងប្រកាន់រដូវមធ្យម ហើយក្រអូប ចេញផ្កាចាប់ពីដើមសប្តាហ៍ទី ២ រហូតដល់ចុងខែ តុលា។ កម្ពស់ដើមប្រែប្រួលពី ១១០ ទៅ ១៧០ ស.ម និងទម្ងន់គ្រាប់ស្រូវ ១០០ គ្រាប់ស្មើនឹង ៣,០ ក្រាម។ អង្ករសមាន ៦៨% និងអង្ករដើមមាន ៥២% ហើយគ្រាប់ អង្ករមានប្រវែង ៧,៥ ម.ម រលូនភ្លឺថ្លា មានអាមីដុន ១៣,៨% ប្រូតេអ៊ីន ៨,០% បាយទន់ មានក្លិនក្រអូបប្រហើរ និងជាប្រភេទអង្ករប្រណីត។ ពូជស្រូវផ្ការំដួលមិនធន់ទៅនឹង មមាចក្តៅ តែធន់ទៅនឹងទឹកជំនន់បានល្អ និងមានសក្តានុពលទិន្នផល ៦,៥ ត/ហត។

៥.៥ ពូជស្រូវផ្ការំជេង បានបញ្ចេញ និងផ្សព្វផ្សាយជូនកសិករប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ ជាពូជស្រូវកណ្តាល និងប្រកាន់រដូវមធ្យម ហើយក្រអូប ចេញផ្កាចាប់ពីដើមសប្តាហ៍ទី ២ រហូតដល់ចុងខែ តុលា ។ កម្ពស់ដើមប្រែប្រួលពី ១១០ ទៅ ១៧០ ស.ម និងទម្ងន់គ្រាប់ស្រូវ ១០០ គ្រាប់ស្មើនឹង ២,៩ ក្រាម។ អង្ករសមាន ៦៤% និងអង្ករដើមមាន ៥២% ហើយគ្រាប់ អង្ករមានប្រវែង ៧,២ ម.ម រលូនភ្លឺថ្លា មានអាមីដុន ១៥,២% ប្រូតេអ៊ីន ៧,៩% បាយទន់ មានក្លិនក្រអូបប្រហើរ និងជាប្រភេទអង្ករប្រណីត។ ពូជស្រូវផ្ការំជេងមិនធន់ទៅនឹងមមាច ក្តៅ តែធន់ទៅនឹងទឹកជំនន់បានល្អ និងមានសក្តានុពលទិន្នផល ៦,៥ ត/ហត។

៥.៦ ពូជស្រូវផ្ការមៀត បានបញ្ចេញ និងផ្សព្វផ្សាយជូនកសិករប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ ជាពូជស្រូវកណ្តាល និងប្រកាន់រដូវមធ្យម ហើយក្រសួប ចេញផ្កាចាប់ពីដើមសប្តាហ៍ទី ២ រហូតដល់ចុងខែ តុលា ។ កម្ពស់ដើមប្រែប្រួលពី ១១០ ទៅ ១៥០ ស.ម និងទម្ងន់គ្រាប់ស្រូវ ១០០ គ្រាប់ស្មើនឹង ២,៩ ក្រាម។ អង្ករសមាន ៦៦% និងអង្ករដើមមាន ៥៤% ហើយគ្រាប់ អង្ករមានប្រវែង ៧,១ ម.ម រលូនភ្លើង បាយទន់មានក្លិនក្រអូបប្រហើរ និងជាប្រភេទអង្ករ ប្រណិត។ ពូជស្រូវ ផ្ការមៀតមិនធន់ទៅនឹងមមាចក្តោត តែធន់មធ្យមទៅនឹងទឹកជំនន់ និងមានសក្តានុពលទិន្នផល ៦,៥ ត/ហត។

៥.៧ ពូជស្រូវផ្កាចំនូសែនសរ បានបញ្ចេញ និងផ្សព្វផ្សាយជូនកសិករប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ ២០១០។ ជាពូជស្រូវកណ្តាល និងប្រកាន់រដូវ ចេញផ្កាពីថ្ងៃទី ២៥ ខែ តុលា ដល់ថ្ងៃទី ៥ ខែ វិច្ឆិកា។ កម្ពស់ដើមប្រែប្រួលពី ១៥០ ទៅ ១៦០ ស.ម និងទម្ងន់គ្រាប់ស្រូវ ១០០ គ្រាប់ ស្មើនឹង ២,៤ ក្រាម។ អង្ករសមាន ៧១% និងអង្ករដើមមាន ៥៦% ហើយគ្រាប់អង្ករមាន ប្រវែង ៧,២ ម.ម រលូនតែសស្តាប់បន្តិច មានអាមីដុជ ១៩,៦% ប្រូតេអ៊ីន ៩,៦% បាយ ទន់ និងជាប្រភេទអង្ករប្រណិតលេខ ១។ ពូជស្រូវ ផ្កាចំនូសែនសរមិនធន់ទៅនឹងមមាច ក្តោត និងមានសក្តានុពលទិន្នផល ៦,៥ ត/ហត។

ក្រុមពូជស្រូវធ្មត់ប្រកាន់រដូវ

៥.៨ ពូជស្រូវរាំងជ័យ បានបញ្ចេញ និងផ្សព្វផ្សាយជូនកសិករប្រើប្រាស់នាចុងឆ្នាំ ១៩៩៩ ជាពូជស្រូវធ្មត់ប្រកាន់រដូវ ចេញផ្កាក្នុងកំឡុងសប្តាហ៍ទី ២ ខែ វិច្ឆិកា។ កម្ពស់ដើមប្រែ ប្រួលពី ១២០- ទៅ ១៧០ ស.ម និងទម្ងន់គ្រាប់ស្រូវ ១០០ គ្រាប់ស្មើនឹង ២,០ ក្រាម។ អង្ករ សមាន ៦៨% និងអង្ករដើមមាន ៦១% ហើយគ្រាប់អង្ករមានប្រវែង ៦,៥ ម.ម រលូនភ្លើង មានអាមីដុជ ២៣,២% ប្រូតេអ៊ីន ៦,៧% បាយទន់បង្ក្រូរ និងជាប្រភេទអង្ករប្រណិតលេខ ១។ ពូជស្រូវរាំងជ័យមិនធន់ទៅនឹងមមាចក្តោត តែធន់មធ្យមទៅនឹងទឹកជំនន់ និងមាន សក្តានុពលទិន្នផល ៧,០ ត/ហត។

៥.៩ ពូជស្រូវខា២ បានបញ្ចេញ និងផ្សព្វផ្សាយជូនកសិករប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៥ ជាពូជ ស្រូវធ្មត់ប្រកាន់រដូវ ចេញផ្កាក្នុងកំឡុងសប្តាហ៍ទី ២-៣ ខែ វិច្ឆិកា ។ កម្ពស់ដើមប្រែប្រួលពី ១៣០ ទៅ ១៧០ ស.ម និងទម្ងន់គ្រាប់ស្រូវ ១០០ គ្រាប់ស្មើនឹង ២,២ ក្រាម។ អង្ករសមាន ៧០% និង អង្ករដើមមាន ៦៦% ហើយគ្រាប់អង្ករមានប្រវែង ៦,៤ ម.ម រលូនភ្លើង មានអាមីដុជ ២១,៣% ប្រូតេអ៊ីន ៨,១% បាយទន់បង្ក្រូរ និងជាប្រភេទអង្ករលេខ ១។ ពូជស្រូវខា២មិនធន់ទៅនឹង មមាចក្តោត តែធន់មធ្យមទៅនឹងរាំងស្ងួត និងមានសក្តានុពលទិន្នផល ៦,៥ ត/ហត។

៥.១០ ពូជស្រូវខាង បានបញ្ចេញ និងផ្សព្វផ្សាយជូនកសិករប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៥ ជា ពូជស្រូវធ្ងន់ប្រកាន់រដូវ ចេញផ្កាក្នុងកំឡុងសប្តាហ៍ទី ២-៣ ខែ វិច្ឆិកា ។ កម្ពស់ដើមប្រែប្រួលពី ១៣០ ទៅ ១៨០ ស.ម និងទម្ងន់គ្រាប់ស្រូវ ១០០ គ្រាប់ស្មើនឹង ២,២ ក្រាម។ អង្ករសមាន ៧២% និងអង្ករដើមមាន ៦៧% ហើយគ្រាប់អង្ករមានប្រវែង ៦,៦ ម.ម រលូនភ្លើង មានអាមីដុង ២១,៦% ប្រូតេអ៊ីន ៧,២% បាយទន់បង្កួរ និងជាប្រភេទអង្ករលេខ ១។ ពូជស្រូវខាងមិនជន់ទៅនឹង មមាចភ្នែក តែជន់មធ្យមទៅនឹងទឹកជំនន់ និងមានសក្តានុពលទិន្នផល ៦,៥ ត/ហត។

៦. បង្កបច្ចេកទេសបង្កើនផលិតភាពដំណាំស្រូវ

ថ្វីត្បិតតែផលិតភាពដំណាំស្រូវ មានការកើនឡើងគួរជាទីមោទនភាព ក្នុងមួយ ទសវត្សកន្លងមកនេះក្តី តែទិន្នផលស្រូវរដូវវស្សា និងរដូវប្រាំងគឺមានកម្រិតទាបនៅ ឡើយធៀបជាមួយទិន្នផលស្រូវនៅក្នុងប្រទេសជិតខាង និងក្នុងតំបន់ ហើយនេះបណ្តាល មកពីផ្ទៃដីដាំដុះដំណាំស្រូវនៅកម្ពុជាយើងប្រមាណ ៨១% រំពឹងលើរបបទឹកភ្លៀង និង ជំនន់ទន្លេមេគង្គ ដែលប្រែប្រួលមិនទៀងទាត់មិនអាចទស្សទាយបានពិតប្រាកដពីមួយ ឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ។ បន្ថែមពីលើរបបទឹកមិនទៀងទាត់នេះ ការអនុវត្តន៍រូបច្នៃកទេសដាំដុះ ភាគច្រើន មិនមានលក្ខណៈជាបង្កំសមស្របតាមលក្ខខណ្ឌដាំដុះ និងសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច របស់កសិករ។ អត្ថបទនេះ នឹងបង្ហាញអំពីលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ និងវិធានការអនុវត្តន៍ ដែល អ្នកបច្ចេកទេស និងអ្នកផ្សព្វផ្សាយត្រូវយល់ដឹងឲ្យបានច្បាស់ ប្រយោជន៍ជាមូលដ្ឋានក្នុង ការវិភាគ ដើម្បីកំណត់រក បង្កបច្ចេកទេសសមស្រប ក្នុងលក្ខខណ្ឌយថាប្រភេទណាមួយ សម្រាប់ បង្កើនផលិតភាពដំណាំស្រូវ។

៦.១. លក្ខណៈចាំបាច់ត្រូវយល់ដឹង

៦.១.១. ការបែងចែកពូជស្រូវទៅតាមតារាងប្រកាន់រដូវ និងអាយុកាលនៅកម្ពុជា

ជាទូទៅ ពូជស្រូវមានលក្ខណៈខុសគ្នាទៅតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យពីរធំៗគឺ (១)ភាព ប្រកាន់រដូវ ឬពេលវេលាចេញផ្កា និង(២)អាយុកាល ឬរយៈពេលចាប់ពីដុះពន្លកដល់ទុំ។ យោងតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យអំពីភាពប្រកាន់រដូវ ពូជស្រូវត្រូវបានបែងចែកជាពូជស្រូវ ប្រកាន់រដូវ និងពូជស្រូវមិនប្រកាន់រដូវ ហើយយោងតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យអំពីអាយុកាល ក្រុមស្រូវប្រកាន់រដូវ និងមិនប្រកាន់រដូវ ត្រូវបានបែងចែកជា ស្រូវស្រាល ស្រូវកណ្តាល

និងស្រូវធ្ងន់ដូចខាងក្រោម៖

ក. ពូជស្រូវប្រកាន់រដូវ គឺជាប្រភេទពូជស្រូវ ដែលចេញផ្កានៅកំឡុងពេលចាប់ពីខែ តុលា ដល់ខែ ធ្នូ ដែលនៅពេលនោះ រយៈពេលថ្ងៃខ្លីជាងរយៈពេលយប់។ ភាពប្រកាន់រដូវរបស់ ពូជស្រូវ គឺជាលក្ខណៈចាំបាច់សម្រាប់ពូជស្រូវដាំដុះក្នុងរដូវវស្សា ពីព្រោះពូជស្រូវ ប្រកាន់រដូវ អាចសម្របសម្រួលជាមួយរបបទឹកភ្លៀងបានងាយស្រួលជាងពូជស្រូវមិន ប្រកាន់រដូវ ដោយអាចពន្យារពេលវេលាដកស្ទូងនៅពេលមានកូនរដូវប្រាំង ឬពេលវេលា សាប-ព្រោះ ដើម្បីគេចផុតពីការបំផ្លាញរបស់កត្តាចង្រៃផ្សេងៗ ដោយរក្សាបាននូវពេល វេលាចេញផ្កា និងទំនេរដដែល ឬយឺតយូរតិចបន្តិចទៅតាមភាពប្រកាន់រដូវរបស់ពូជ។ យោងតាមកំឡុងពេលចេញផ្កានេះ ពូជស្រូវប្រកាន់រដូវត្រូវបានបែងចែកជាបីក្រុមទៀតគឺ៖

ក.១. ក្រុមពូជស្រូវស្រាលប្រកាន់រដូវ គឺសំដៅដល់ពូជស្រូវប្រកាន់រដូវណា ដែលចេញផ្កា មុនថ្ងៃទី ១៥ ខែ តុលា។ ក្នុងចំណោមពូជស្រូវទាំង ១០ មិនមានពូជស្រូវណាមួយបិតនៅ ក្នុងក្រុមនេះទេ។

ក.២. ក្រុមពូជស្រូវកណ្តាលប្រកាន់រដូវ គឺសំដៅដល់ពូជស្រូវប្រកាន់រដូវណា ដែលចេញ ផ្កាពីថ្ងៃទី ១៥ ខែ តុលា - ៧ ខែ វិច្ឆិកា។ ក្នុងចំណោមពូជស្រូវទាំង ១០ មានពូជស្រូវចំនួន ៤ ពូជបិតនៅក្នុងក្រុមនេះ គឺពូជផ្ការំដួល ផ្ការំដេង ផ្ការមៀត និងផ្កាច័ន្ទសែនស។

ក.៣. ក្រុមពូជស្រូវធ្ងន់ប្រកាន់រដូវ គឺសំដៅដល់ពូជស្រូវប្រកាន់រដូវណា ដែលចេញផ្កា ចាប់ពីថ្ងៃទី ៧ ខែ វិច្ឆិកា ដល់ចុងខែ ធ្នូ។ ក្នុងចំណោមពូជស្រូវទាំង ១០ មានពូជស្រូវចំនួន ៣ ពូជបិតនៅក្នុងក្រុមនេះ គឺពូជរាំងជ័យ ខា៤ និងខា៦។

ខ. ពូជស្រូវមិនប្រកាន់រដូវ គឺជាប្រភេទពូជស្រូវដែលចេញផ្កា ឬទុំក្នុងរយៈពេលកំណត់ មួយច្បាស់លាស់បន្ទាប់ពីដុះពន្លកមក ដោយមិនអាស្រ័យទៅនឹងរយៈពេលថ្ងៃ និងយប់ ទេ។ ជាទូទៅ គេបែងចែកពូជស្រូវមិនប្រកាន់រដូវនេះ ទៅតាមរយៈពេលពីដុះពន្លក រហូតដល់ទុំ ឬហៅម្យ៉ាងទៀតថា អាយុកាល។ ការប្រើប្រាស់ពូជស្រូវមិនប្រកាន់រដូវនៅ តំបន់បញ្ចេញបញ្ចូលទឹកបាន គឺល្អប្រសើរជាងការប្រើប្រាស់ពូជស្រូវប្រកាន់រដូវ ពីព្រោះ ពូជស្រូវមិនប្រកាន់រដូវភាគច្រើនផ្តល់ផលច្រើនជាងពូជស្រូវមិនប្រកាន់រដូវ ហើយពូជ

ទាំងនេះមានអាយុកាលជាក់លាក់ដូចគ្នាមួយ ទោះបីជាដាំដុះមុន ឬក្រោយ ឬក៏ពន្យារ ពេលស្ងួតក៏ដោយ។ យោងតាមអាយុកាលនេះ ស្រូវមិនប្រកាន់រដូវត្រូវបានបែងចែកជាបី ក្រុមដូចតទៅ៖

ខ.១. ក្រុមពូជស្រូវស្រាលមិនប្រកាន់រដូវ គឺសំដៅដល់ពូជស្រូវមិនប្រកាន់រដូវណា ដែល មានអាយុកាលមិនលើស ១២០ ថ្ងៃ។ ក្នុងចំណោមពូជស្រូវទាំង ១០ មានពូជស្រូវចំនួន ៣ ពូជបិតនៅក្នុងក្រុមនេះ គឺពូជសែនពិដោរ ជលសារ និងអ៊ីអ៊ែរ៦៦។

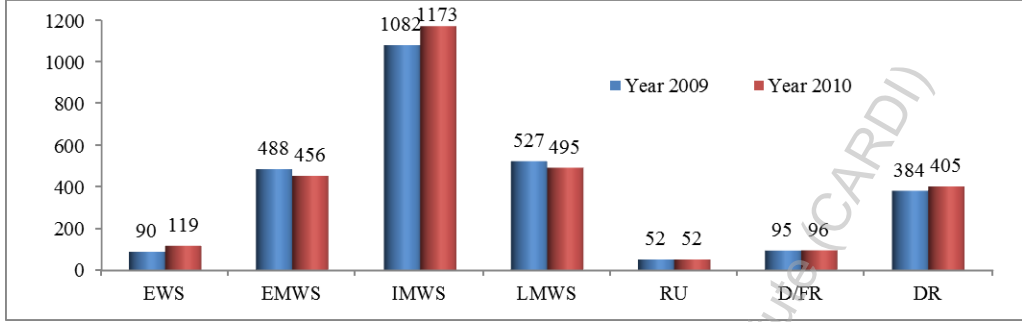
ខ.២. ក្រុមពូជស្រូវកណ្តាលមិនប្រកាន់រដូវ គឺសំដៅដល់ពូជស្រូវមិនប្រកាន់រដូវណា ដែល មានអាយុកាលចាប់ពី ១២០-១៥០ ថ្ងៃ។ ក្នុងចំណោមពូជស្រូវទាំង ១០ មិនមានពូជស្រូវ ណាមួយបិតនៅក្នុងក្រុមនេះទេ។

ខ.៣. ក្រុមពូជស្រូវឆ្នួនមិនប្រកាន់រដូវ គឺសំដៅដល់ពូជស្រូវមិនប្រកាន់រដូវណា ដែលមាន អាយុកាលវែងជាង ១៥០ ថ្ងៃ។ ក្នុងចំណោមពូជស្រូវទាំង ១០ មិនមានពូជស្រូវណាមួយ បិតនៅក្នុងក្រុមនេះទេ។

៦.១.២. ក្សេត្របរិស្ថានដំណាំស្រូវ

តាមរយៈស្ថានភាពជម្រាលរបស់របប និងប្រភពទឹក និងជម្រៅទឹកដក់ក្នុងស្រែ ដីស្រែក្នុងប្រទេសកម្ពុជាត្រូវបានបែងចែកជា ៤ ក្សេត្របរិស្ថានធំៗ ដែលមានផ្ទៃដី (ក្រាហ្វិក ១១) និងស្ថានភាពលម្អិតដូចខាងក្រោម៖

ក. ក្សេត្របរិស្ថានខ្ពង់រាប គឺជាដីស្រែដែលមានសណ្ឋានជម្រាលខ្លាំង និងមធ្យមហើយ ដែលមិនដក់ទឹក និងមិនមានស្រទាប់បាតនង្គ័ល។ ជាទូទៅ នៅតាមជម្រាលខ្លាំងកសិករ ច្រើនធ្វើចម្ការបង្វិល ឬពេនិចរ ចំណែកឯនៅតាមដីជម្រាលមធ្យមវិញ កសិករច្រើនធ្វើ ចម្ការអចិន្ត្រៃយ៍។ ដំណាំស្រូវដែលដាំដុះនៅក្នុងក្សេត្របរិស្ថាននេះ គឺជាស្រូវចម្ការ ដែល មានប្រព័ន្ធឬសចាក់ជ្រៅទៅក្នុងដី ដើម្បីស្រូបយកទឹក និងសារធាតុចិញ្ចឹម។ ក្នុងរយៈ ២ ឆ្នាំកន្លងមកនេះ ផ្ទៃដីដាំដុះស្រូវចម្ការមិនមានការប្រែប្រួលទេ គឺមានជុំវិញ ៥ ម៉ឺន ២ ពាន់ ហិកតា។

ក្រាហ្វិក ១១. ផ្ទៃដីដាំដុះស្រូវស្រាលដើមរដូវ (EWS) ស្រូវស្រាលស្រែលើ (EMWS) ស្រូវកណ្តាលស្រែកណ្តាល (IMWS) ស្រូវឆ្នាំស្រែក្រោម (LMWS) ស្រូវចម្ការ (RU) ស្រូវឡើងទឹក និងស្រូវវារ (D/FR) និងស្រូវប្រាំង (DR) ក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ និង ២០១០ (Area cultivated by early wet season (EWS), early maturing upper field (EMWS), intermediate maturing medium field (IMWS), late maturing lower field (LMWS), upland (RU), deepwater/floating (D/FR) and dry season (DR) rice in 2009 and 2010).

ខ. ក្សេត្របរិស្ថានទំនាបរំពឹងទឹកភ្លៀង គឺជាដីស្រែដែលមានសណ្ឋានជម្រាលខ្សោយ និងមានស្រទាប់បាតនដ៏ល្អ បណ្តាលឲ្យមានដក់ទឹកជាប់ជាប្រចាំអាចរហូតដល់រយៈពេល ០១ ខែ ដែលមានជាទូទៅក្នុងខែ តុលា ដោយសារទឹកភ្លៀង របបទឹកទន្លេ និងបឹងធំៗ យោងតាមស្ថានភាពនេះ ស្រែដែលបិតក្នុងក្សេត្របរិស្ថានទំនាបរំពឹងទឹកភ្លៀងត្រូវបានបែងចែកជាបួនប្រភេទទៀតគឺ៖

ខ.១. ស្រែលើ គឺសំដៅដល់ស្រែណា ដែលមានទឹកដក់ជម្រៅជាមធ្យមពី ៥ ទៅ ២០ ស.ម ក្នុងរដូវវស្សា ហើយស្រកអស់ពីក្នុងស្រែបន្ទាប់ពីរាំងភ្លៀងក្នុងរយៈពេលប្រហែល ១០ ថ្ងៃ។ ដំណាំស្រូវដាំដុះក្នុងតំបន់នេះ ភាគច្រើនជាប្រភេទស្រូវស្រាលមិនប្រកាន់រដូវ (សែនពិដោរ ជលសារ និងសែនពិដោរ) ហើយដែលផ្ទៃដីដាំដុះបានថយចុះពី ៤ សែន ៨ ម៉ឺន ៨ សែនហិកតាក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ មក ៤ សែន ៥ ម៉ឺន ៦ ពាន់ហិកតាក្នុងឆ្នាំ ២០១១។

ខ.២. ស្រែកណ្តាល គឺសំដៅដល់ស្រែណា ដែលមានទឹកដក់ជម្រៅជាមធ្យមពី ៥ ទៅ ៣០ ស.ម ក្នុងរដូវវស្សា ហើយស្រកអស់ពីក្នុងស្រែបន្ទាប់ពីរាំងភ្លៀងក្នុងរយៈពេលប្រហែល ១៥ ទៅ ២០ ថ្ងៃ។ ដំណាំស្រូវដាំដុះក្នុងតំបន់នេះ ជាប្រភេទស្រូវកណ្តាលប្រកាន់រដូវ ហើយដែលផ្ទៃដីដាំដុះបានកើនពី ១ លាន ៨ ម៉ឺន ២ ពាន់ហិកតាក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ ទៅ ១ លាន ១ សែន ៧ ម៉ឺន ៣ ពាន់ហិកតាក្នុងឆ្នាំ ២០១១។ តំបន់ស្រែកណ្តាលនេះ គឺសមស្របបំផុតសម្រាប់ផលិតស្រូវគុណភាពប្រណីត ដូចជាពូជស្រូវផ្ការដ្ឋល ផ្ការដេង និងផ្ការមៀត

រួមទាំងផ្តាច់នូវសែនសរជាដើម ។

ខ.៣. ស្រែក្រោម គឺសំដៅដល់ស្រែណា ដែលមានទឹកដក់ជម្រៅជាមធ្យមពី ៥ ទៅ ៥០ ស.ម ក្នុងរដូវវស្សា ហើយស្រែកអស់ពីក្នុងស្រែបន្ទាប់ពីរាំងភ្លៀងក្នុងរយៈពេលប្រហែល ៣០ ថ្ងៃ។ ដំណាំស្រូវដាំដុះក្នុងតំបន់នេះ ជាប្រភេទស្រូវធ្ងន់ប្រកាន់រដូវ ដូចជាពូជស្រូវ រាំងជ័យ ខា២ និងខា៦ ។ល។ ហើយដែលផ្ទៃដីដាំដុះបានថយចុះពី ៥ សែន ២ ម៉ឺន ៧ ពាន់ហិកតាក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ មក ២ សែន ៩ ម៉ឺន ៥ ពាន់ហិកតាក្នុងឆ្នាំ ២០១០។

ខ.៤. ស្រែដើមរដូវវស្សា គឺសំដៅដល់ស្រែណា ដែលកសិករមានប្រភពទឹកស្រោចស្រព បានមកពីប្រឡាយ ឬស្រះ ឬទឹកក្រោមដីបន្ថែមនាដើមរដូវវស្សាសម្រាប់ធ្វើស្រែដើមរដូវម្តង រួចបន្ទាប់មកស្រូវវស្សាម្តងទៀត។ ជាទូទៅស្រែដើមរដូវវស្សានេះ អាចធ្វើបានតែនៅ ដីស្រែកណ្តាល និងដីស្រែក្រោមតែប៉ុណ្ណោះ ពីព្រោះ ស្ថានភាពជម្រៅទឹកក្នុងតំបន់ទាំង នេះអនុញ្ញាឲ្យដាំដុះស្រូវវស្សាកណ្តាល និងស្រូវធ្ងន់បន្តទៀតដោយមិនខ្វះខាតទឹកនាចុង រដូវ។ ចំពោះពូជស្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ដាំដុះដើមរដូវនេះ គឺជាប្រភេទពូជស្រូវស្រាល មិនប្រកាន់រដូវ ដែលមានពូជសែនពិដោរ ជលសារ និងសែនពិដោរជាដើម។

គ. ក្សេត្របរិស្ថានទឹកជ្រៅ គឺសំដៅដល់ស្រែណា ដែលមានទឹកដក់ជម្រៅជាមធ្យមចាប់ពី ៥០ ស.ម (អាចរហូតដល់ជម្រៅ ២ ម៉ែត្រ) ក្នុងរដូវវស្សា ហើយស្រែកអស់ពីស្រែក្នុងបន្ទាប់ ពីរាំងភ្លៀងក្នុងរយៈពេលចាប់ពី ២០ ថ្ងៃឡើងទៅ ដែលសមស្របសម្រាប់ពូជស្រូវឡើង ទឹក និងស្រូវវារ ហើយមានផ្ទៃដីដាំដុះប្រមាណ ៩ ម៉ឺន ៦ ពាន់ហិកតាក្នុងឆ្នាំ ២០១០ គឺ ច្រើនជាងឆ្នាំ២០០៩ តែប្រមាណ ១ ពាន់ហិកតាតែប៉ុណ្ណោះ។

ឃ. ក្សេត្របរិស្ថានស្រែប្រាំង គឺជាដីស្រែដែលមានប្រភពទឹកស្រោចស្រពទាំងស្រុង ឬភាគ ច្រើនដោយមិនពឹងផ្អែកលើរបបទឹកភ្លៀងឡើយ ហើយដែលសមស្របសម្រាប់ពូជស្រូវ ស្រាលមិនប្រកាន់រដូវ ដែលមានពូជសែនពិដោរ ជលសារ និងសែនពិដោរជាដើម។ ផ្ទៃ ដីស្រែប្រាំងបានកើនឡើងពី ៣ សែន ៨ ម៉ឺន ២ ពាន់ហិកតាក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ ទៅ ២ សែន ៥ ពាន់ហិកតាក្នុងឆ្នាំ ២០១០។ យោងតាមស្ថានភាពទឹក ស្រែដែលបិតក្នុងក្សេត្របរិស្ថាន ស្រែប្រាំងនេះត្រូវបានបែងចែកជាបីប្រភេទទៀតគឺ៖

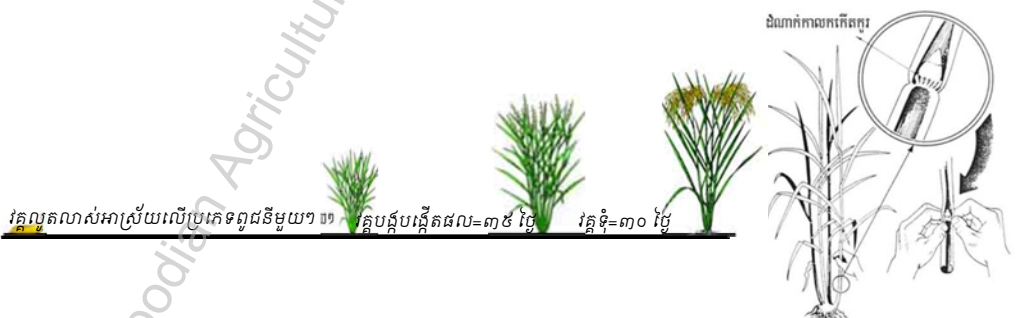
យ.១. ស្រែស្រោចស្រព គឺសំដៅដល់ស្រែណា ដែលកសិករដាំដុះដំណាំស្រូវនារដូវប្រាំង ដោយប្រើប្រាស់ទឹកសម្រាប់ស្រោចស្រពពីប្រព័ន្ធស្រោចស្រព ឬប្រព័ន្ធប្រឡាយ ឬទឹក ក្រោមដីចាប់ពីសាបរហូតដល់ទំុ។

យ.២. ស្រែប្រដេញទឹក គឺសំដៅដល់ស្រែនៅតាមមាត់បឹង ឬអាងទឹកធំៗណា ដែល កសិករដាំដុះដំណាំស្រូវប្រដេញតាមទឹកស្រកនារដូវប្រាំង ដោយប្រើប្រាស់ទឹកបានមកពី ប្រភពផ្សេងៗទៀតស្រោចស្រពបន្ថែមរហូតដល់ទំុ។

យ.៣. ស្រែមុនទឹកចូល គឺសំដៅដល់ស្រែនៅតាមមាត់បឹង ឬអាងទឹកធំៗណា ដែលកសិករ ដាំដុះដំណាំស្រូវនៅពេលណាដើម្បីឲ្យប្រមូលផលបានមុនទឹកចូល ដោយប្រើប្រាស់ទឹក បានមកពីប្រភពផ្សេងៗសម្រាប់ស្រោចស្រពនាដើមរដូវ និងទឹកភ្លៀងបន្ថែមរហូតដល់ទំុ។

៦.១.៣. វដ្តជីវិតរបស់ដំណាំស្រូវ

ការដុះលូតលាស់របស់ដំណាំស្រូវចាប់ពីសាបទៅដល់ទំុមានបីវគ្គគឺ (១)វគ្គលូត លាស់ ដែលគិតពីពេលដុះពន្លកគ្រាប់រហូតដល់ការដុះពន្លកកូរ និងមានរយៈពេលខុសៗ គ្នាទៅតាមពូជស្រូវនីមួយៗ (២)វគ្គបង្កើតផល ដែលគិតចាប់ពីការដុះពន្លកកូរទៅដល់ ស្រូវចេញផ្កា និងមានរយៈពេល ៣៥ ថ្ងៃគ្រប់ពូជស្រូវទាំងអស់ និង(៣)វគ្គទំុ ដែលគិតពី ស្រូវចេញផ្កាទៅដល់ស្រូវទំុពេញលេញ និងមានរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃគ្រប់ពូជស្រូវទាំង អស់ (រូបភាព ២)។

រូបភាព ២. វដ្តជីវិតដំណាំស្រូវ

៦.២. ការជ្រើសរើសពូជស្រូវ

ត្រូវជ្រើសរើសពូជស្រូវដែលមានអាយុកាល និងកម្ពស់សមស្របសម្រាប់លក្ខខណ្ឌដីស្រែនីមួយៗ ពីព្រោះការប្រើប្រាស់ពូជស្រូវឆ្លងជំងឺជុះនៅតំបន់ស្រែកណ្តាលដែលទឹកឆាប់ស្រកអស់ពីស្រែ និងបណ្តាលឲ្យស្រូវស្តុកចុងរដូវ ហើយផ្ទុយទៅវិញបើជំងឺជុះពូជស្រូវស្រាល ឬកណ្តាលនៅតំបន់ស្រែក្រោម នោះដើមស្រូវជុះមិនបានល្អដោយទឹកមានជម្រៅជ្រៅ និងស្រូវទុំពេលស្រែមិនទាន់អស់ទឹក បណ្តាលឲ្យពិបាកក្នុងការច្រូតកាត់ និងដឹកជញ្ជូន។ ចំពោះតំបន់ណាដែលងាយរងគ្រោះទឹកជំនន់ ឬរាំងស្ងួត ត្រូវជំងឺជុះពូជស្រូវឆ្លងទៅនឹងទឹកជំនន់ ឬរាំងស្ងួតដែលមាននៅក្នុងតំបន់។

៦.៣. គ្រាប់ពូជប្រើប្រាស់ត្រូវឲ្យបានសុទ្ធស្រូវ

ការជំងឺជុះគ្រាប់ពូជស្រូវមិនសុទ្ធ បណ្តាលឲ្យមានការបាត់បង់ទិន្នផលប្រមាណជាង ២០%។ ដូច្នោះ ការប្រើប្រាស់គ្រាប់ពូជស្រូវសុទ្ធ នឹងជួយឲ្យផលស្រូវកើនឡើងបានមួយចំណែក។ បច្ចុប្បន្ន ក្រុមហ៊ុនផលិតគ្រាប់ស្រូវពូជនៅប្រទេសកម្ពុជា នៅមិនទាន់ធានាបានឲ្យគ្រប់បរិមាណ ដែលកសិករត្រូវការនៅឡើយ។ ម៉្យាងវិញទៀត កសិករកម្ពុជានៅប្រើប្រាស់ពូជស្រូវប្រពៃណីជាច្រើន ដែលមិនមានក្រុមហ៊ុន ឬអង្គការព័ន្ធនាព្វរបស់រដ្ឋាភិបាលណាអាចមានលទ្ធភាពធានានូវការផលិតគ្រាប់ពូជសុទ្ធ របស់ពូជទាំងអស់នោះបានឡើយ។ ក្នុងករណីនេះ ត្រូវណែនាំកសិករឲ្យចេះធ្វើការសម្រិតសម្រាំងគ្រាប់ពូជស្រូវរបស់គាត់ឲ្យបានល្អតាមវិធីសាស្ត្រសាមញ្ញដូចបានផ្សព្វផ្សាយដោយកាឌី។

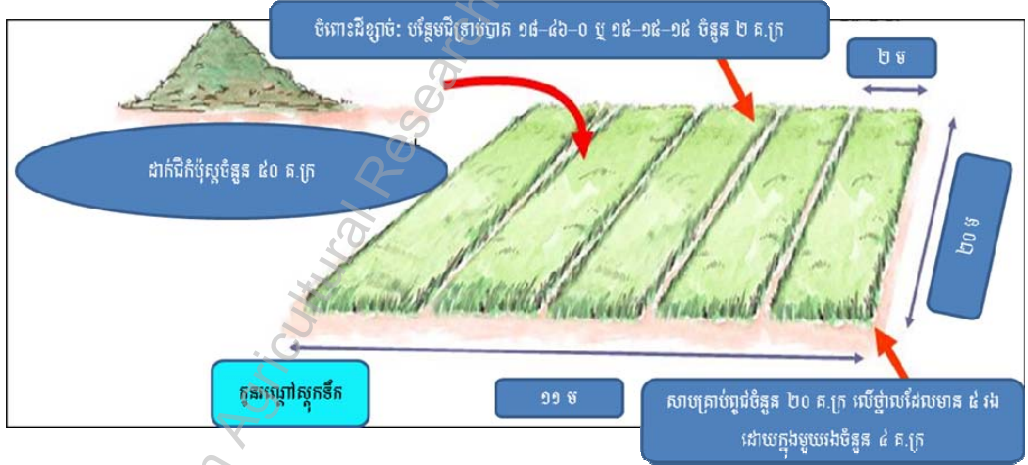
៦.៤. ការជ្រើសរើស អ្សបចម្រុះសំណាប និងសាប

ក. ការជ្រើសរើសថ្នាលសំណាប ទីតាំងថ្នាលសំណាបត្រូវនៅជិតប្រភពទឹក តែបើសិនជាមិនមានប្រភពទឹកនៅក្បែរទេ យកល្អគួរដឹករណ្តៅស្តុកទឹកនៅជាប់ថ្នាលសំណាប ដើម្បីស្រោចស្រពនៅពេលរាំងស្ងួតខ្លាំង។ មិនត្រូវធ្វើថ្នាលសំណាបនៅក្បែរទឹកឆ្នែងដែលមានភ្លើងភ្លើនៅពេលយប់ទេ ពីព្រោះពន្លឺភ្លើងទាក់ទាញសត្វល្អិតចង្រៃ ដែលអាចបំផ្លាញសំណាប។

ខ. ការរៀបចំថ្នាលសំណាប ជាការសំខាន់ ពីព្រោះបើរៀបចំមិនបានល្អទេនោះ សំណាបជុះលូតលាស់មិនបានស្មើល្អ មានស្មៅច្រើន និងជាពិសេសគឺគ្រាប់ស្រូវជុះមួរ ដែល

លាយឡំជាមួយសំណាបរបស់ពូជស្រូវដែលសាប។ ដើម្បីកាត់ បន្ថយបញ្ហានេះ ដីថ្នាល សំណាបត្រូវត្រូវយ៉ាងតិចឲ្យបាន ៣ ដង ដោយ៖

- លើកទីមួយគឺក្នុងដំបូង បន្ទាប់មានស្មៅ និងស្រូវដុះម្តងបានពី ៥ ទៅ ១០ ស.ម ដោយសារមានភ្លៀងធ្លាក់ដំបូង។ មុនពេលក្នុងលើកទីមួយនេះ ត្រូវដាក់ដីកំប៉ុស្ត ឬ លាមកសត្វឲ្យបានស្មើល្អ រួចសឹមក្នុងលប់។ ធ្វើយ៉ាងនេះ កសិករអាចកាត់បន្ថយ ស្មៅ និងស្រូវម្តងបានមួយចំនួន។
- ក្នុងលើកទីពីរ គឺនៅពេលមុនសាបពី ១០ ទៅ ១៥ ថ្ងៃនៅពេលដែលគ្រាប់ស្មៅ និង ស្រូវដុះម្តងដែលនៅសល់ក្នុងដីថ្នាល និងដីកំប៉ុស្ត ឬលាមកគោដុះលូតលាស់។
- ក្នុងលើកទីបី គឺនៅពេលមុនសាបមួយថ្ងៃ តែបើសិនជាថ្នាលសំណាបនៅមានដុះ ស្មៅច្រើន ត្រូវត្រូវមុនសាបយ៉ាងតិចបំផុតឲ្យបាន ៣ ថ្ងៃ ប្រយោជន៍ឲ្យស្មៅរលួយ បានល្អ។ មុនពេលសាប ត្រូវរាស់ប្រមូលស្មៅចេញឲ្យបានស្អាត និងពង្រាបដីឲ្យ បានរាបស្មើល្អ។ ថ្នាលសំណាបត្រូវត្រួតពិនិត្យ ២ ម៉ែត្រមួយ សម្រួលក្នុងការដើរពិនិត្យ ថែទាំ (រូបភាព ៣)។

រូបភាព ៣. ថ្នាលសំណាបសម្រាប់សាបគ្រាប់ពូជស្រូវចំនួន ២០ គ.ក្រ

គ. ការសាប ត្រូវធ្វើឲ្យបានស្មើល្អ។ មុនសាប គ្រាប់ពូជត្រូវត្រាំទឹកក្តៅឧណ្ហារយៈពេលពី ២ ទៅ ៣ ម៉ោង ដោយស្រង់យកគ្រាប់អណ្តែតចោល។ គ្រាប់ពូជចំនួន ១ គ.ក្រ ត្រូវសាប

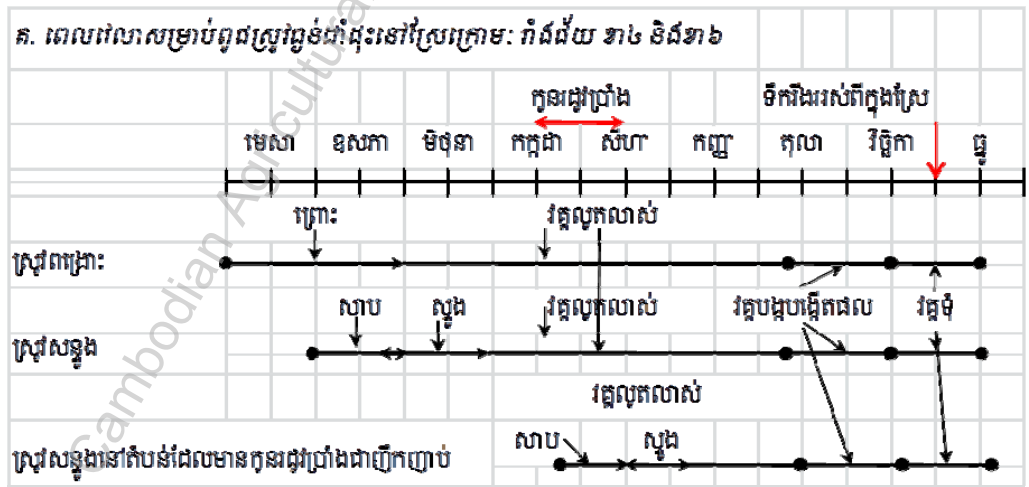
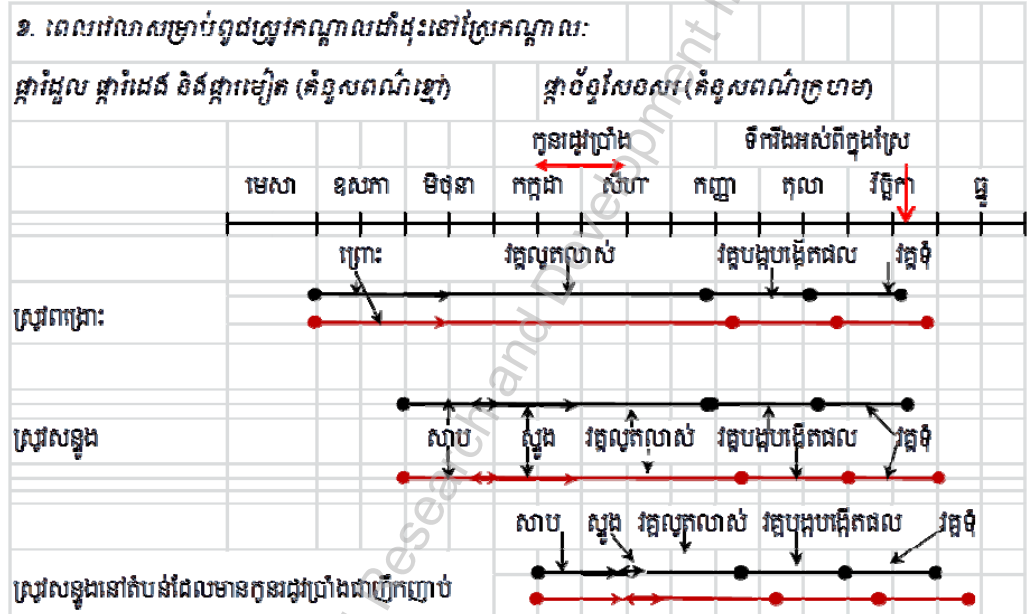
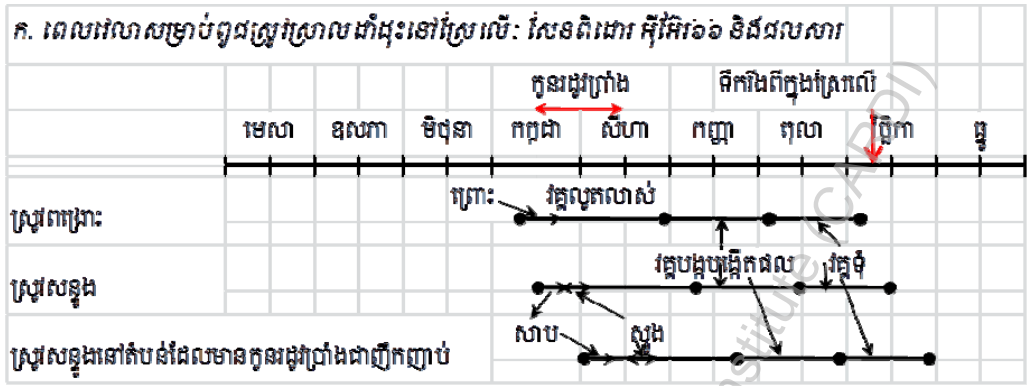
លើផ្ទៃប្រជាជន ១០ ម៉ែត្រការ៉េ ដូច្នោះបើប្រើគ្រាប់ពូជ ២០ គ.ក្រ សម្រាប់ស្ទឹងលើដី ១ ហិកតា នោះ ប្រជាជនសំណាបត្រូវមានទំហំយ៉ាងតិចបំផុត ២១០ ម៉ែត្រការ៉េ (រូបភាព ១)។ ត្រូវបែងចែកគ្រាប់ពូជសម្រាប់រងទឹកមួយឲ្យបានស្មើគ្នា និងសាបឲ្យបានស្មើល្អ។

យ. ការថែទាំសំណាប ត្រូវធ្វើជាប្រចាំ ដោយផ្ដោតជាពិសេសទៅលើការថែទាំទឹក ការតាមដានកត្តាចង្រៃ និងការដក ស្មៅតាមចន្លោះចង្កូរ និងដោយប្រជាជនសំណាប។ ជាទូទៅសត្វល្អិតចង្រៃ ដែលតែងតែបំផ្លាញសំណាបមាន មមាចត្នោត និងទ្រីប ជាពិសេសនៅពេលប្រជាជនសំណាបមានទឹកតិច ឬអត់រយៈពេលយូរ។ ក្នុងករណីដែលមិនមានភ្លៀងធ្លាក់ក្នុងរយៈពេល ១ អាទិត្យទេនោះ ដាច់ខាតត្រូវទៅពិនិត្យសំណាប រកមើលនូវវត្តមានមមាចត្នោត ឬទ្រីប ឬក៏កត្តាចង្រៃផ្សេងទៀតឲ្យបានច្បាស់លាស់។

ង. អាយុកាលសំណាប រយៈពេលវគ្គលូតលាស់របស់ពូជស្រូវនីមួយៗ ជាកត្តាសំខាន់សម្រាប់កំណត់នូវអាយុកាលសមស្របសម្រាប់ស្ទឹង។ អាយុកាលសំណាបអាស្រ័យទៅលើរយៈពេលលូតលាស់របស់ពូជស្រូវនីមួយៗ។ ចំពោះពូជស្រូវស្រាលមិនប្រកាន់រដូវ គឺមិនត្រូវឲ្យលើសពី ២០ ថ្ងៃឡើយ។ សម្រាប់ពូជស្រូវកណ្តាល និងធ្ងន់ប្រកាន់រដូវ គឺពី ២៥ ទៅ ៣០ ថ្ងៃ។ ជាទូទៅ ការខ្វះខាតទឹកសម្រាប់ស្ទឹងស្រូវវស្សា តែងតែមានជាញឹកញាប់បណ្តាលឲ្យកសិករពន្យារពេលវេលាស្ទឹង ធ្វើឲ្យសំណាបស្រូវកណ្តាល និងធ្ងន់ខ្លះមានអាយុរហូតដល់ ៣ ខែ។ ការពន្យារពេលស្ទឹងដោយទុកឲ្យសំណាបមានអាយុកាលវែងអាចផ្តល់ផលបានល្អ លុះត្រាតែរយៈពេលចាប់ពីស្ទឹងរហូតដល់កំណរកំណើតកូរមិនខ្លីជាង ១ ខែ ហើយប្រសិនបើរយៈពេលនេះមានត្រឹមតែ ១ សប្តាហ៍ចុះវិញនោះ មិនគួរធ្វើការដកស្ទឹងឡើយ បើសិនជាមានជម្រើសផ្សេងទៀត ពីព្រោះវានឹងផ្តល់ផលតែនិចបន្តិចប៉ុណ្ណោះ។

ច. ពេលវេលាសាប ស្ទឹង និងព្រោះ ជាទូទៅ ការខ្វះខាតទឹកសម្រាប់ស្ទឹងស្រូវវស្សា តែងតែមានជាញឹកញាប់ បណ្តាលឲ្យកសិករពន្យារពេលវេលាស្ទឹង ធ្វើឲ្យសំណាបស្រូវកណ្តាល និងធ្ងន់ខ្លះមានអាយុរហូតដល់ ៣ ខែ។

គំនូសបំព្រួញខាងក្រោមបង្ហាញ ណែនាំនូវពេលវេលាសមស្របសម្រាប់សាប និងព្រោះពូជស្រូវទាំង ១០ ពូជ នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌធម្មតា និងលក្ខខណ្ឌមានកូនរដូវប្រាំង។

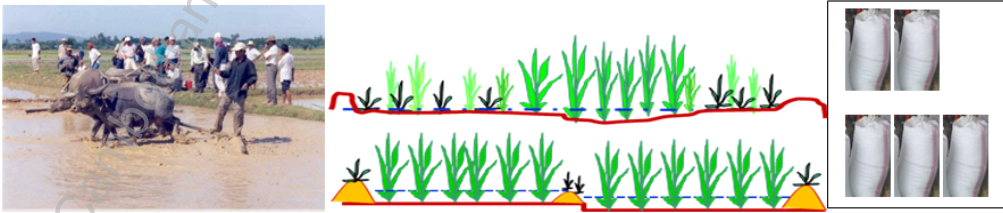
៦.៥. ការរៀបចំដីស្រែសម្រាប់ព្រោះ និងស្នូង

ការរៀបចំដីស្រែបានល្អ ផ្តល់ឲ្យដំណាំស្រូវនៅលក្ខខណ្ឌដុះលូតលាស់បានល្អ។ ការរៀបចំដីស្រែដោយយកចិត្តទុកដាក់ អាចឲ្យដំណាំស្រូវប្រើប្រាស់ទឹក និងសារធាតុចិញ្ចឹមបានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព កម្ចាត់កូនស្មៅដែលដុះ និងជួយឲ្យគ្រាប់ស្មៅដុះដែលនឹងត្រូវកម្ចាត់ដោយការក្លួររាស់លើកក្រោយ។ ដើម្បីឲ្យដីស្រែរៀបចំបានល្អ យ៉ាងតិចបំផុតត្រូវក្លួរឲ្យបាន ២ ដង ហើយចំពោះដីស្រែដែលមានស្មៅច្រើន ត្រូវក្លួរឲ្យបាន ៣ ដង។ ជម្រៅក្លួរសមស្របសម្រាប់ក្រុមដីសំខាន់ៗមានបង្ហាញក្នុងតារាង ៣។ ការក្លួររាស់ដីស្រែសម្រាប់ព្រោះ និងស្នូងត្រូវធ្វើដូចសម្រាប់ថ្នាលសំណាបដែរ (សូមមើលផ្នែក ៦.២)។

តារាង ៣. ជម្រៅក្លួរសមស្របសម្រាប់ក្រុមដីចំនួន ៧ ក្រុម An appropriate plough depth for 7 soil groups

Soil group	Prey Khmer	Prateah Lang	Bakan	Toul Samrong	Koktrap	Kampong Siem	Kbal Po
Plough depth (cm)	8-10	8-12	15-20	20-25	20-25	10-20	15-25

ការងារសំខាន់បំផុត ដែលត្រូវតែអនុវត្តន៍នាពេលក្លួររាស់ដី គឺការក្លួរ និងកៀរពង្រាបដីស្រែឲ្យបានស្មើល្អ។ យោងតាមការសិក្សាកន្លងមក ដីស្រែរាបស្មើល្អ កាត់បន្ថយបរិមាណស្មៅ ដំណាំស្រូវដុះលូតលាស់បានល្អ ទុំស្រុះគ្នា និងផ្តល់ផលរហូតដល់ ៣០% ច្រើនជាងដំណាំស្រូវដុះក្នុងដីស្រែមិនរាបស្មើ។ ក្នុងករណីដីស្រែខុសគ្នាខ្លាំង ពិបាកពង្រាបឲ្យស្មើស្រែទាំងមូល ត្រូវលើកកូនភ្លើងខ្លីណាមួយផ្នែកពីគ្នានាពេលរាស់ពង្រាប ដូចមានបង្ហាញក្នុងរូបភាព ២។ ចំពោះស្រែពង្រោះ ការក្លួររាស់ និងពង្រាបដីស្រែឲ្យបានល្អ និងរាបស្មើគឺសំខាន់ណាស់ បើមិនដូច្នោះទេ ស្រូវនឹងមិនដុះលូតលាស់បានផលល្អឡើយ ដោយសារស្មៅច្រើន និងទឹកមិនបានស្មើគ្រប់កន្លែង។

រូបភាព ២. ការលើកកូនភ្លើងខ្លីណាមួយដើម្បីងាយស្រួលពង្រាប Establishing a small levee to ease leveling field

៦.៦. ការព្រោះ នឹងស្តង់

ជាទូទៅ ការធ្វើស្រែពង្រោះចំណេញកម្លាំងពលកម្ម និងពេលវេលាចំណាយលើ ការដាក់គ្រាប់ស្រូវឲ្យដល់ដី។ ប៉ុន្តែ ពង្រោះទាមទារឲ្យមានការរៀបចំដីឲ្យបានស្មើល្អ ទឹក សមស្របសម្រាប់ការដុះលូតលាស់ដំបូង បរិមាណគ្រាប់ពូជប្រើប្រាស់ច្រើន និងការ កម្ចាត់ស្មៅជាប្រចាំ។ តាមលទ្ធផលនៃការសិក្សា បានបង្ហាញថាផលស្រូវពង្រោះ និង សន្ទូងមិនខុសគ្នាឡើយប្រសិនបើទាំងស្រូវសន្ទូង និងទាំងពង្រោះត្រូវបានថែទាំក្នុង លក្ខខណ្ឌល្អដូចគ្នា។ ចំពោះកសិករធ្វើស្រែពង្រោះណាដែលប្រើប្រាស់ពូជស្រូវប្រពៃណី របស់ខ្លួន ឬមិនមានលទ្ធភាពទិញគ្រាប់ពូជស្រូវយកមកដាំដុះជារៀងរាល់រដូវ ឬរាល់ឆ្នាំ នោះ ត្រូវមានកូនស្រែសម្រិតសម្រាំងគ្រាប់ពូជមួយសម្រាប់ប្រើប្រាស់របស់ខ្លួន។

៦.៧. ការគ្រប់គ្រងទឹក

ទឹក គឺជាកត្តាសំខាន់បំផុតសម្រាប់ស្រូវវស្សា។ ក្រុមស្រូវដែលមានអាយុកាលខុសៗ គ្នា ធន់ទៅនឹងជម្រៅទឹកក្នុងស្រែផ្សេងៗគ្នា។ ក្រុមស្រូវស្រាលមិនប្រកាន់រដូវ មានកម្ពស់ ដើមទាប (៨០-១១០ ស.ម) ធន់នឹងទឹកជម្រៅមិនលើសពី ២០ ស.ម ក្នុងរយៈពេល ១ ខែ។ ក្រុមស្រូវកណ្តាលប្រកាន់រដូវ មានកម្ពស់ដើមខ្ពស់មធ្យម (១២០-១៦០ ស.ម) ធន់ នឹងទឹកជម្រៅមិនលើសពី ៣០ ស.ម ក្នុងរយៈពេល ១ ខែ ហើយក្រុមស្រូវឆ្នួន មានកម្ពស់ ដើមខ្ពស់ អាចធន់នឹងជម្រៅទឹករហូតដល់ ៥០ ស.ម ក្នុងរយៈពេល ១ ខែ។

ចំពោះស្រូវស្រាល ជម្រៅទឹកក្នុងស្រែនាពេលស្ទូងក្នុងរដូវប្រាំងមិនត្រូវឲ្យជ្រៅជាង ៥ ស.ម ឡើយ ហើយជម្រៅទឹកនេះត្រូវថែរក្សារហូតដល់ស្រូវមានអាយុកាល ២០ ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីស្ទូង។ បន្ទាប់មក បើអាចធ្វើបាន ចូរបង្ហូរទឹករយៈពេលប្រហែល ២ ឬ ៥ ថ្ងៃសឹម បញ្ចូលទឹកមកវិញទៅតាមការដុះលូតលាស់របស់ដំណាំស្រូវ។

ជាទូទៅកម្ពស់ទឹកក្នុងស្រែនាពេលស្ទូងស្រូវស្រាល ស្រូវកណ្តាល និងស្រូវឆ្នួនក្នុងរដូវ វស្សាមានការប្រែប្រួលខ្លាំងទៅតាមទឹកជំនន់ ឬទឹកភ្លៀង។ ក្នុងករណីដែលអាចធ្វើបាន ជម្រៅទឹកក្នុងស្រែនាពេលស្ទូងសំណាបអាយុកាលក្រោម ១ ខែមិនត្រូវឲ្យជ្រៅជាង ៥ ស.ម ឡើយ។ ប៉ុន្តែបើអាយុកាលសំណាបចាស់ជាង ១ ខែ និងកម្ពស់សំណាបខ្ពស់ ជាពិសេស

ចំពោះស្រូវកណ្តាល និងឆ្នួន ជម្រៅទឹកនាពេលស្ងួតអាចជ្រៅរហូតដល់ ៣០ ស.ម បាន ព្រោះវាមិនបណ្តាលឲ្យប៉ះពាល់ខ្លាំងដល់ទិន្នផលទេ។ បើអាចធ្វើបាន ចូរបង្ខំទឹករយៈ ពេលប្រហែល ២ ឬ ៥ ថ្ងៃ ក្នុងដំណាក់កាលស្រូវបែកគុម្ព រួចសឹមបញ្ចូលទឹកមកវិញទៅ តាមការដុះលូតលាស់របស់ដំណាំស្រូវ។

ត្រូវបង្ខំទឹកពីស្រែបន្ទាប់ពីស្រូវហាលផ្កាស្រុះបាន ២០ ថ្ងៃ។ ត្រូវលើកភ្នំស្រែឲ្យ បានមាំ និងជាប់ល្អ ហើយថែរក្សារហូតដល់ស្រូវទុំ និងជាពិសេសនាចុងខែ តុលា ដែល ជាទូទៅភ្លៀងចាប់ផ្តើមរាំងចំពោះស្រូវវស្សា។

៦.៨. ការគ្រប់គ្រងសត្វល្អិតចង្រៃ និងជំងឺ

បច្ចុប្បន្ន សត្វល្អិតចង្រៃបំផ្លាញដំណាំស្រូវឆ្នួនធូរ និងជាញឹកញាប់បំផុតគឺមមាច ភ្នោត។ ដូច្នោះ យើងត្រូវយល់ដឹងអំពីមមាចភ្នោតឲ្យបានច្បាស់លាស់។ មមាចភ្នោតជា សត្វល្អិតចង្រៃនៃដំណាំស្រូវ មានខ្លួនតូចទំហំប៉ុនគ្រាប់អង្ករ និងមានពណ៌ភ្នោតនៅពេល ពេញវ័យ។ វដ្តជីវិតរបស់មមាចភ្នោតមានរយៈពេល ៣៥ ថ្ងៃ។ នាពេលពេញវ័យ មមាច ភ្នោតញឹកកាត់ជាមួយមមាចភ្នោតឈ្មោល រួចពងរហូតដល់វាងាប់។ មមាចភ្នោតញឹក នីមួយៗអាចពងបានរហូតដល់ ៥០០ ពង។ មមាចភ្នោតញឹកពងជាកញ្ចុំ ហើយដែលមួយ កញ្ចុំមានពងពី ៧-៨ តម្រៀបគ្នាដូចស្និតចេក នៅលើស្រទេបស្លឹកស្រូវ។ បន្ទាប់ពីពងរួច បានប្រហែលមួយអាទិត្យ កូនមមាចភ្នោតនឹងញាស់។ កូនមមាចភ្នោតញាស់ត្រូវឆ្លងកាត់ ការសកចំនួន ៥ ដង ដែលមាន រយៈពេលប្រមាណជា ១៥ ថ្ងៃ ទើបក្លាយជាមមាចភ្នោត ពេញវ័យ។ ជាទូទៅ មមាចភ្នោតពេញវ័យមានស្លាបខ្លី ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលវាត្រូវការ ផ្លាស់ទីជម្រកថ្មីសម្រាប់ចំណី និងបន្តពូជ ពេលនោះស្លាបវានឹងដុះលូតលាស់វែងដែល អាចឲ្យវាហើរបន្ទាស់ទីបាន។

កូនមមាចភ្នោតទើបញាស់រហូតដល់ពេញវ័យ បំផ្លាញដំណាំស្រូវចាប់ពីសំណាប ដល់ទុំ។ ប៉ុន្តែការបំផ្លាញនេះមានកម្រិតខ្លាំងក្លាចំពោះកូនមមាចភ្នោតជិតពេញវ័យ និងពេញ វ័យ។ ការបំផ្លាញដំណាំស្រូវរបស់មមាចភ្នោតមានពីរបែបគឺ ទីមួយជញ្ជក់យករុក្ខសពី ដើមស្រូវ រហូតដល់ដើមស្រូវខ្សោះខ្លោចងាប់ និងទីពីរគឺជាក្នាក់ងារចម្លងជំងឺវីរុសពីរ

ប្រភេទគឺជំងឺត្បែងស្មៅ និងជំងឺត្បែងញាស្មឹក។ ជាទូទៅមមាចត្នោតច្រើនតែបំផ្លាញដំណាំស្រូវ ធ្ងន់ធ្ងរដោយជញ្ជក់យករុក្ខរសប៉ុណ្ណោះ។ ចំពោះជំងឺត្បែងស្មៅ និងត្បែងញាស្មឹក ភាគច្រើន កើតមានលើគុម្ពមួយចំនួនតូចក្នុងស្រែតែប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងករណីដែលសង្កេតឃើញមាន គុម្ពស្រូវដែលកើតជំងឺទាំងពីរប្រភេទនេះ ត្រូវដកវាគុរដុតចោល ដើម្បីសម្រាប់វិវិស និង ទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលខ្លាំងឡើង។

ខ្យល់អាកាសក្តៅសើម និងហប់នៅក្នុងស្រែ ជាលក្ខខណ្ឌប្រកបសម្រាប់មមាចត្នោត។ ដូចនេះយើងត្រូវសម្អាតស្មៅក្នុងស្រែ និងតាមភ្នំជាប់ជាប្រចាំ ដើម្បីឲ្យមានខ្យល់ចេញ ចូលបានល្អ។ ត្រូវថែរក្សាកង្កែបគ្រប់ប្រភេទ ពឹងពាង អណ្តើកមាស កន្ទុយ ស្រីងគោក រួមទាំងត្រីក្នុងស្រែឲ្យបានច្រើន ព្រោះសត្វទាំងអស់នេះវាស៊ីពងមមាចត្នោតរហូតដល់ មមាចត្នោតពេញវ័យ។ ក្នុងតំបន់ដែលងាយរងគ្រោះដោយមមាចត្នោត ត្រូវប្រើពូជស្រូវ ដែលធន់ទៅនឹងមមាចត្នោត។ ពូជស្រូវដែលធន់ទ្រាំមធ្យមគឺ អ៊ីអិរកេសរ ត្រូ ជលសារ និង ខា១២។ ត្រូវធ្វើដីដោយភ្ជួរលប់គល់ ជញ្ជាំងឲ្យរលួយបានល្អ និងមិនត្រូវផ្តល់ ឲ្យដំណាំស្រូវនូវសារធាតុចិញ្ចឹមអាសូតច្រើនជ្រុលពេកទេ ទោះបីជាសារធាតុអាសូត នោះបានមកពីប្រភពដីណាក៏ដោយ ព្រោះថាដំណាំស្រូវដែលមានសារធាតុអាសូតច្រើន ជ្រុលនឹងលូតលាស់ខុសប្រក្រតីធ្វើឲ្យជាលិកាស្លឹក និងដើមមានសភាពទន់ជ្រុល សមប្រកប សម្រាប់ការចាក់ជញ្ជក់យកចំណី ព្រមទាំងរុក្ខរសមានបរិមាណជាតិស្ករ និងប្រូតេអ៊ីនខ្ពស់ ដែលជាហេតុធ្វើឲ្យមមាចត្នោតពង ញាស់ និងសកទៅជាមមាចត្នោតពេញវ័យបានច្រើន។

ការចុះត្រួតពិនិត្យស្រែជាប្រចាំគឺជាការចាំបាច់ ជាពិសេសនៅលើថ្នាលសំណាប និងស្រែសន្ធឹង ឬពង្រោះក្នុងដំណាក់កាលបែកគុម្ព រហូតដល់ដំណាក់កាលស្រូវដាក់គ្រាប់។ ការចុះត្រួតពិនិត្យ ត្រូវធ្វើយ៉ាងហោចណាស់មួយអាទិត្យម្តង ប៉ុន្តែបើសង្កេតឃើញវត្តមាន មមាចត្នោតហើយនោះ ត្រូវចុះតាមដាន ២-៣ ថ្ងៃម្តង។ បន្ទាប់ពីសង្កេតឃើញថាមានមមាចត្នោត ២-៣ ជាច្រើនកន្លែងក្នុងថ្នាលសំណាបហើយ បីថ្ងៃក្រោយមកទៀតត្រូវចុះ មកតាមដានបន្ត នៅពេលនោះបើឃើញវត្តមានកូនមមាចត្នោតតូចៗដែលទើបនឹងញាស់

ស្មើ ឬច្រើនជាង ១០ ក្នុងផ្ទៃដីពីរតិកបួនជ្រុង ជាច្រើនកន្លែងហើយ ត្រូវចាត់វិធានការណ៍ ជាបន្ទាន់ទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង។ ក្នុងករណីដែលមានទឹកគ្រប់គ្រាន់ ត្រូវបញ្ចូលទឹក ពន្លិចដើមសំណាប ដោយទុកចុងស្លឹកឲ្យបានរយៈពេល ៧-៨ ថ្ងៃ ដើម្បីកុំឲ្យកូន និងមេ មមាចត្នោតអាចជញ្ជក់យកកូនសម្រាប់ ព្រមទាំងមិនឲ្យពងរបស់វាញាស់បាន។ ក្នុងរយៈ ពេលពន្លិចទឹកនេះ ត្រូវឧស្សាហ៍ដើរគោះស្លឹកសំណាប ទម្លាក់កូន និងមេមមាចត្នោតទៅ ក្នុងទឹករួចបង្ហូរវាចេញ ដោយដាក់ស្បែកមុនត្រង់យកមកជាន់កម្ទេចចោល។ ក្នុងករណី ដែលគ្មានទឹក ការប្រើប្រាស់ថ្នាំពុលកសិកម្មសមស្របគឺជាការចាំបាច់។ ជាបឋម យើង ត្រូវប្រើថ្នាំបាសា (Bassa) ដើម្បីសម្លាប់មេមមាចត្នោត។ មួយអាទិត្យក្រោយមក យើងត្រូវ ប្រើថ្នាំប៊ូទីល (Butyl = Applaud) ដើម្បីកុំឲ្យកូនមមាចត្នោតវាសកបាន ដូចនេះវានឹងជាប់។ មិនត្រូវយកសំណាបដែលពោរពេញទៅដោយកូនមមាចត្នោតទៅស្ទូងឡើយ។

ចំពោះស្រែសន្ទូង ឬពង្រួស ការតាមដានត្រូវធ្វើដូចលើថ្នាលសំណាបដែរ នៅ ពេលសង្កេតឃើញមមាចត្នោត និងកូនរបស់វាមានចំនួនស្មើ ឬច្រើនជាង ១០ ក្បាល ក្នុង មួយគុម្ព ឬពីរតិកបួនជ្រុង (៣ជ្រោះ) ហើយ យើងត្រូវបញ្ចូលទឹកពន្លិចដើមស្រូវទុកតែចុង ស្លឹក ក្នុងករណីដែលអាចធ្វើបាន។ បន្ទាប់ពីបញ្ចូលទឹកហើយ ត្រូវឧស្សាហ៍ដើរគោះស្លឹក ស្រូវទម្លាក់កូន និងមេមមាចត្នោត និងបញ្ចូលហ្វូងទា (បើមាន) ឲ្យចូលស៊ី។ ទន្ទឹមនឹង នោះ ត្រូវសម្អាតស្មៅតាមភ្លើស្រែ និងដើរកៀរយកមមាចត្នោតដែលអណ្តែតមកទើរតាម កៀនភ្លើមកជាន់កម្ទេចចោល។ ក្នុងករណីដែលមានមេមមាចត្នោតច្រើន ត្រូវយកស្បែកមុន មកអូសជាជំនួយ។ ក្នុងករណីដែលគ្មានទឹកបញ្ចូលពន្លិចដើម យើងត្រូវបាញ់ថ្នាំ បាសា (Bassa) ដើម្បីសម្លាប់មេមមាចត្នោត រួចមួយអាទិត្យក្រោយមកត្រូវបាញ់ថ្នាំប៊ូទីល (Butyl = Applaud) ដើម្បីសម្លាប់កូនញាស់ដោយការពារមិនឲ្យវាសកបាន។

សំណាយផ្នែកនៃមមាចត្នោត គឺជាការកើនឡើងយ៉ាងសន្ធឹកសន្ធាប់នៃចំនួនកូន និងមេមមាចត្នោតក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី។ ក្នុងករណីនេះចំនួនមមាចត្នោតអាចមានរាប់រយ ក្បាលក្នុងមួយគុម្ពស្រូវ ហើយវិធានការណ៍កម្ចាត់វា ត្រូវប្រើវិធានការណ៍ចម្រុះ ដោយរួម

ទាំងការបញ្ចូលទឹកពន្លិចដើមស្រូវ (បើមាន) ការអូសស្បែកមុន និងការប្រើថ្នាំបាសា និងប៊ូទីល ក្នុងកម្រិតខ្ពស់ជាងធម្មតា។

តារាង ៤. វិធីសាស្ត្រចម្រុះក្នុងការកម្ចាត់មមាចត្នោត Integrated method against brown plant hopper

វិធីសាស្ត្រការពារ និងកម្ចាត់	ថ្នាលសំណាប		ស្រែសន្ទូង និងស្រែ ពង្រោះ		សំណាយផ្នែក	
	មាន ទឹក	គ្មានទឹក	មានទឹក	គ្មានទឹក	មានទឹក	គ្មានទឹក
ពន្លិចទឹក+ គោះ ទម្លាក់+ កៀវ ប្រមូល	+	-	+	-	+	-
អូសស្បែកមុន	+	-	+	-	+	អូសដោយ ប្រុងប្រយ័ត្ន
បញ្ចូលហ្នឹងទា	+	-	+	-	+	-
បាញ់ថ្នាំបាសា ក្នុងកម្រិត*	-	៣០ ក្រ/១ធុន	-	៣៥ ក្រ/១ធុន	៥០-៦០ ក្រ/១ធុន	៥០-៦០ ក្រ/១ ធុន
បាញ់ថ្នាំប៊ូទីល ក្នុងកម្រិត*	-	៣ ក្រ/១ធុន**	-	៤ ក្រ/១ធុន**	៥-៨ ក្រ/១ធុន	៥-៨ ក្រ/១ធុន

* ១ ធុន ស្មើនឹងទឹក ២០ លីត្រ ប្រើប្រាស់ទឹកពី ៣៦០ ទៅ ៤០០ លីត្រក្នុងមួយហិកតា
 ** បើប្រើលើសកម្រិតនេះវានឹងធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់សត្វមានប្រយោជន៍

ដង្កូវរងដើមបំផ្លាញដំណាំស្រូវចាប់ពីស្រូវបែកគុម្ព (បណ្តាលឲ្យដាច់បណ្តាល) រហូតដល់ ចេញកូរ (បណ្តាលឲ្យកូរចេញមកស្តុក និងមានពណ៌ស ដែលហៅថាកូរស)។ ដង្កូវរង ដើមនេះ មានគ្រប់ទីកន្លែងទាំងអស់ ប៉ុន្តែកម្រិតបំផ្លាញរបស់វាមិនបណ្តាលឲ្យប៉ះពាល់ ដល់កម្រិតសេដ្ឋកិច្ច ឬទិន្នផលឡើយ ជាពិសេសក្នុងដំណាក់កាលបែកគុម្ព ពីព្រោះស្រូវ

អាចបែកគុម្ពជំនួសដើមដាច់ៗ ការបំផ្លាញធ្ងន់ធ្ងរច្រើនកើតមាននៅក្នុងស្រែណា ដែលស្រូវមានដង់ស៊ីតេខ្ពស់ជ្រុល ធ្វើឲ្យមានសំណើម និងកំដៅសមស្របសម្រាប់ការញាស់ និងលូតលាស់របស់កូនដង្កូវ។ ដូច្នោះ ដើម្បីការពារកុំឲ្យមានការបំផ្លាញធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវកុំឲ្យមានដង់ស៊ីតេស្រូវខ្ពស់។ ម៉្យាងវិញទៀត នៅពេលស្រូវបិតក្នុងដំណាក់កាលបែកគុម្ព ឬនៅទាប ត្រូវពន្លិចទឹកស្រូវឲ្យលិចផុតបង្ហើបរយៈពេល ១ សប្តាហ៍នៅពេលសង្កេតឃើញមានវត្តមានមេអំបៅដង្កូវរូងដើមច្រើន។

ស្រីដង្កូវទឹកដោះស្រូវ ក៏ជាបញ្ហាតែងតែកើតមានផងដែរ ហើយច្រើនតែកើតមានធ្ងន់ធ្ងរនៅលើស្រែណា ដែលស្រូវដាក់ទឹកដោះមុន ឬក្រោយគេ។ ដូច្នោះ ការប្រើប្រាស់ពូជស្រូវណា ដែលមានអាយុកាលប្រហាក់ប្រហែលគ្នាក្នុងតំបន់ ឬក៏ដាំដុះក្នុងពេលវេលាណា ដែលពូជស្រូវនោះចេញផ្កាដំណាលពូជស្រូវនៅជុំវិញ គឺជាវិធានការមានប្រសិទ្ធិភាពបំផុត។

ចំពោះជំងឺលើដំណាំស្រូវវិញ ជំងឺរលាកគែមស្លឹក និងរលួយស្រទបស្លឹកតែងកើតមានជារៀងៗ ហើយនៅស្រែខ្លះ មានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរណាស់ឲ្យបាត់បង់ទិន្នផល។ ជំងឺរលាកគែមស្លឹកស្រូវបង្កឡើងដោយបាក់តេរីមួយប្រភេទឈ្មោះ *Xanthomonas oryzae* pv. *oryzae* រីឯជំងឺរលួយស្រទបស្លឹកស្រូវបង្កឡើងដោយផ្សិត *Sarocladium oryzae* (Sawada) W. Gams&D. Hawkaworth។ វិធានការបឋមការពារកុំឲ្យមានជំងឺទាំងពីរប្រភេទនេះ គឺសម្អាត និងត្រាំគ្រាប់ពូជក្នុងទឹកក្តៅ ៥២-៥៣ អង្សាសេឲ្យបានរយៈពេល ៣០ នាទីមុននឹងយកទៅព្រោះ ឬសាប។ ក្រៅពីជំងឺទាំងពីរប្រភេទនេះ គេសង្កេតឃើញមានជំងឺអុចត្នោតបង្កដោយផ្សិត *Helmithosporium oryzae* ដែលកើតមានជាទូទៅនៅគ្រប់ស្រែណាដែលខ្វះសារធាតុអាសូត។ ដូច្នោះការបន្ថែមជីអាសូតឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ជំងឺនេះនឹងបាត់បង់ដោយឯកឯង។

៦.៩. ការគ្រប់គ្រងសារធាតុចិញ្ចឹម

ជីជាតិដី គឺជាលទ្ធភាពរបស់ដីផ្តល់នូវសារធាតុចិញ្ចឹមទៅដល់ដំណាំ ដូច្នោះដើម្បីឲ្យដំណាំដុះលូតលាស់ល្អ គេត្រូវធ្វើឲ្យដីមានជីជាតិល្អ ដោយត្រូវបន្ថែមជីសរីរាង្គ ឬជីអសរីរាង្គទៅក្នុងដីនោះ។ រាល់ជីសរីរាង្គបន្ថែមទៅក្នុងដី ត្រូវបានបម្លែងទៅជាជីអសរីរាង្គដោយអតិសុខុមប្រាណដែលមាននៅក្នុងដីបន្ទាប់មកតាមរយៈប្រតិកម្មគីមីក្នុងដី ទើបសារធាតុ

អសរីរាង្គទាំងនោះ ក្លាយជាអ៊ុយ៉ែង ឬកាបូនដែលដំណាំមានលទ្ធភាពស្រូបយកទៅចិញ្ចឹម ការលូតលាស់បាន។ ចំពោះជីអសរីរាង្គ ឬជីគីមីវិញ គឺមិនត្រូវការអតិសុខុមប្រាណដំបូង ឡើយ ព្រោះបន្ទាប់ពីដាក់ទៅក្នុងដីរួច ប្រតិកម្មគីមីក៏កើតឡើងភ្លាម។ ដីដាំដុះដំណាំស្រូវ នៅកម្ពុជាត្រូវបានបែងចែកជា ១១ ក្រុម និងដែលមានលក្ខណៈសំខាន់ៗដូចខាងក្រោម។

៦.៩.១. ក្រុមដីព្រៃខ្ពស់

ដីក្នុងជម្រៅពី ០-៦០ ស.ម មានលក្ខណៈជាដីខ្សាច់ម៉ដ្ឋ ឬខ្សាច់គ្រើម។ ដីក្រុមនេះ ជាដីល្បាប់ចាស់ឬដីទំនាបគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃដីប្រមាណពី ១០-១២% នៃផ្ទៃដីដាំដុះស្រូវ ទាំងមូល។ ដីនេះមានលទ្ធភាពរក្សាទឹកទាប ហើយហាប់ពេលដក់ទឹក និងជាទូទៅខ្វះ NPKS និងពុលជាតិដែកនៅកន្លែងខ្លះ។

៦.៩.២. ក្រុមដីប្រទេនឡាង

ដីក្នុងជម្រៅពី ០-៣០ ស.ម មានលក្ខណៈជាដីខ្សាច់ម៉ដ្ឋ។ ដីក្រុមនេះ ជាដីល្បាប់ ចាស់ ឬដីទំនាបគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃដីប្រមាណពី ២៥-៣០% នៃផ្ទៃដីដាំដុះស្រូវទាំងមូល ហើយមានលទ្ធភាពរក្សាទឹកទាប និងហាប់ពេលដក់ទឹក ព្រមទាំងជាទូទៅខ្វះ NPKS (នៅកន្លែងខ្លះខ្វះ Mg និង B) និងពុលជាតិ Fe នៅកន្លែងខ្លះ។

៦.៩.៣. ក្រុមដីប្រាសាត

ក្នុងជម្រៅពី ០-២០ ស.ម មានលក្ខណៈជាដីល្បាយ ឬដីឥដ្ឋ មានពណ៌ប្រផេះ ឬត្នោត មិនមានបែកក្រហែង តែមានស្នាមប្រះរាក់ៗនៅលើផ្ទៃដីខាងលើនៅពេលស្ងួត។ ដីក្រុមនេះ ជាដីល្បាប់ចាស់ នៅតាមជម្រាលជាថ្នាក់ៗ និងគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃដីប្រមាណពី ១០-១៥% នៃផ្ទៃដីដាំដុះស្រូវទាំងមូល ហើយជាទូទៅខ្វះ NPK (នៅកន្លែងខ្លះខ្វះ Mg និង B) និងពុលជាតិ Fe និង S នៅកន្លែងខ្លះ។

៦.៩.៤. ក្រុមដីអរូង

ក្នុងជម្រៅពី ០-២០ ស.ម មានលក្ខណៈជាដីល្បាយ ឬដីឥដ្ឋ មានពណ៌ប្រផេះ ទៅប្រផេះភ្លឺ មានស្នាមប្រះរាក់ៗនៅផ្ទៃដីខាងលើ។ ស្រទាប់ខាងក្រោមជាប្រភេទដីខ្សាច់

កម្រាស់ពី ១០-២០ ស.ម។ ដីក្រុមនេះ ជាដីល្បាប់ចាស់គ្របដណ្តប់លើផ្ទៃដីប្រមាណពី ១-២% នៃផ្ទៃដីដាំដុះស្រូវទាំងមូល ហើយមានលទ្ធភាពរក្សាទឹកទាប ជាទូទៅខ្លះ NPKS និង ពុលជាតិ Fe នៅកន្លែងខ្លះ។

៦.៩.៥. ក្រុមដីឆ្នួលសំរោង

ដីក្នុងជម្រៅពី ៣០-៤០ ស.ម មានលក្ខណៈជាដីឆ្នួល ឬល្បាយមានពណ៌ប្រផេះ ឬឆ្នោត និងបែកក្រហែងធំជ្រៅជាង ៤ ស.ម ពេលដីស្ងួត។ ដីក្រុមនេះ កើតនៅលើល្បាប់ ជំនន់ចាស់ ឬល្បាប់សំណឹក និងគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃដីប្រមាណពី ៧-១០% នៃផ្ទៃដីដាំដុះ ស្រូវទាំងមូល ហើយជាទូទៅខ្លះ NP និងនៅកន្លែងខ្លះខ្លះ K ។

៦.៩.៦. ក្រុមដីតោកត្រប់

ដីក្នុងជម្រៅពី ១០-២០ ស.ម មានលក្ខណៈជាដីល្បាយ ឬដីឆ្នួល មានពណ៌ប្រផេះ ក្រម៉ៅ ឬឆ្នោតក្រម៉ៅទៅខ្មៅ និងបែកក្រហែងតូចទៅមធ្យម រាក់ ឬជ្រៅជាង ៤ ស.ម ពេលដីស្ងួត។ ដីក្រុមនេះ កើតនៅលើល្បាប់ជំនន់ចាស់ និងគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃដីប្រមាណពី ៧-១០% នៃផ្ទៃដីដាំដុះស្រូវទាំងមូល ហើយជាទូទៅខ្លះ NK និងមាន P ទាបបំផុត ព្រមទាំងពុលជាតិ Fe ។

៦.៩.៧. ក្រុមដីកំពង់ស្បែក

ដីក្នុងជម្រៅពី ១០-៣០ ស.ម មានលក្ខណៈជាដីឆ្នួលពណ៌ប្រផេះក្រម៉ៅទៅខ្មៅ និង បែកក្រហែងជ្រៅ និងស្រទាប់ក្រោមជាដីឆ្នួលពណ៌ប្រផេះ ទៅប្រផេះភ្លឺពេលដីស្ងួត ព្រម ទាំងអាចមានគ្រួសតូចៗពណ៌ខ្មៅ ឬឆ្នោត និងថ្មបាសាល់នៅក្នុងស្រទាប់ដីទាំងពីរ។ ដីក្រុមនេះ កើតនៅផ្នែកទំនាប នៃតំបន់ខ្ពង់រាប និងគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃដីប្រមាណពី ៥% នៃផ្ទៃដីដាំ ដុះស្រូវទាំងមូល ហើយជាទូទៅខ្លះ N និងកន្លែងខ្លះខ្លះ P ផងដែរ ព្រមទាំងពុលជាតិ Fe និង Zn។

៦.៩.៨. ក្រុមដីក្បូនស្វាយ

ដីក្នុងជម្រៅជ្រៅ មានលក្ខណៈជាដីល្បាយ ឬឆ្នួល មានពណ៌ឆ្នោតភ្លឺទៅឆ្នោត

ប្រេះក្រហែងជំរាចំពោះដីស្រែដីប្រភេទនេះ កើតនៅលើច្រាំងទន្លេ និងលើទំនាបជម្រាល ពីច្រាំងទន្លេ និងមានផ្ទៃដីប្រមាណ ២% នៃផ្ទៃដីដាំដុះស្រូវទាំងមូល។ ជាដីដែលមានកង្វះ N និងកន្លែងខ្លះ P ផងដែរ។

៦.៩.៩. ក្រុមដីក្រេត

ដីក្នុងជម្រៅពី ១០-៣០ ស.ម មានលក្ខណៈជាដីល្បាយតង្គ ឬដីតង្គ មានពណ៌ ប្រផេះទៅត្នោត និងបែកក្រហែងតូចទៅមធ្យម តែមិនជ្រៅជាង ៥ ស.ម នៅពេលដីស្ងួត។ ដីនៅស្រទាប់ក្រោមជាដីស្រួល ដីក្រុមនេះ ជាដីវាលទំនាប ដែលលិចទឹកជារៀងៗ និង គ្របដណ្តប់លើផ្ទៃដីប្រមាណពី ១៥% នៃផ្ទៃដីដាំដុះស្រូវទាំងមូល ហើយ ជាទូទៅខ្លះ N និងកន្លែងខ្លះខ្លះ P ព្រមទាំងមានបញ្ហាអាស៊ីតស៊ុលហ្វាតផងដែរ។

៦.៩.១០. ក្រុមដីក្បាលបោក

ដីក្នុងជម្រៅពី ២០-៥០ ស.ម មានលក្ខណៈជាដីស្រួល មានពណ៌ប្រផេះទៅខ្មៅ និង បែកក្រហែងជំរាចំនៅពេលដីស្ងួត។ ដីក្រុមនេះ កើតនៅបាតអាងជំរា នៃទំនាបលិចទឹករយៈ ពេលយ៉ាងតិច ៣ ខែជារៀងរាល់ឆ្នាំ និងមានដីល្បាប់ថ្មមកចាក់បំពេញបន្ថែម ដែលគ្រប ដណ្តប់លើផ្ទៃដីប្រមាណពី ១៥% ផ្ទៃដីនៃផ្ទៃដីដាំដុះស្រូវទាំងមូល ហើយ ជាទូទៅខ្លះ N និង កន្លែងខ្លះខ្លះ P ព្រមទាំងមានបញ្ហាអាស៊ីតស៊ុលហ្វាតផងដែរ។

តារាង ៥ បង្ហាញនូវបរិមាណ និងពេលវេលាប្រើប្រាស់ដីគីមីទៅតាមក្រុមដី ដោយ ប្រើដីអ៊ុយរ៉េ ដេអាប៉េ និងប្លូតាស្យូរ។ តម្លៃប៉ាន់ប្រមាណលើដីប្រើប្រាស់តាមបរិមាណ និង ប្រភេទក្នុងតារាង ៥ ព្រមទាំងបរិមាណគ្រាប់ស្រូវសមមូល មានបង្ហាញក្នុងតារាង ៦។

តារាង ៥. ប្រភេទដីគីមី បរិមាណ (គ.ក្រ/ហត) និងពេលវេលាប្រើប្រាស់តាមក្រុមដី (Fertilizer Recommendation)

Soil group	Early maturing (wet and dry season)				Intermediate and late maturing (wet season)				
	Basal application			Topdress	Basal application			Topdress Urea	
	Urea	DAP	KCl		Urea	Urea	DAP	KCl	1st
Prey Khmer	20	25	50	25	10	20	40	20	10
Prateah Lang	25	50	50	50	10	50	25	25	25
Bakan & Orung	50	60	50	80	25	25	25	50	25
Toul Samrong	50	50	0	100	25	50	0	25	25
Koktrap	50	75	50	75	10	50	50	40	35
Kampong Siem	50	0	0	50	30	0	0	45	30
Kien Svay	60	0	0	60	For early maturing grown in both wet and dry				
Krakor	100	50	0	100	For deepwater and recession rice				
Kbal Po	85	0	0	85					

តារាង ៦. ការប៉ាន់ប្រមាណតម្លៃជីគីមីប្រើប្រាស់សម្រាប់ក្រុមស្រូវស្រាល និងក្រុមស្រូវកណ្តាល និងធ្ងន់ ព្រមទាំងបរិមាណគ្រាប់ស្រូវសមមូលទៅនឹងតម្លៃជីសរុប (អ៊ុយអ៊ែ=២៥.៥ ដុល្លារ/បារ, ដេ អា ប៊េ=៣៦.០ ដុល្លារ/បារ, ប៉ូតាស្យូ=២២ ដុល្លារ/បារ, គ្រាប់ស្រូវ ១ គ.ក្រ=១០០០ រៀល, ១ ដុល្លារ=៤១០០ រៀល)

Estimated fertilizer cost and equivalent rice grain

Soil group	Fertilizer cost ('000Riel) and equivalent rice grain (kg) per hectare	
	Early maturing group	Intermediate and late maturing group
Prey Khmer	266	221
Prateah Lang	403	322
Bakan & Orung	547	332
Toul Samrong	461	304
Koktrap	581	424
Kampong Siem	209	220
Krakor	566	
Kbal Po	355	

ជាទូទៅបរិមាណសារធាតុចិញ្ចឹមដំណាំស្រូវស្រាល ស្រូបយកដើម្បីផលិតឲ្យបានគ្រាប់ស្រូវ ១ តោនមានបង្ហាញក្នុងតារាង ៧។ បរិមាណនេះ គឺបានមកពីស្រូវស្រាលមិនប្រកាន់រដូវ ដែលមានចំបើងតិចធៀបទៅនឹងស្រូវកណ្តាល និងស្រូវធ្ងន់ដាំដុះក្នុងប្រទេសយើង។ ដូច្នោះ បើសិនជាកសិករ បន្ទាប់ពីច្រូតកាត់ និងបោកបែនរួច យកចំបើងដែលមិនប្រើប្រាស់ទៅរោយក្នុងស្រែ ហើយក្លរលប់ជាមួយគល់ជញ្ជាំងក្នុងភ្នំភ្នំ ទោះដីស្រែនិងមានជីជាតិច្រើនជាង រួចបរិមាណជីបន្ថែមនឹងកាត់បន្ថយ។

តារាង ៧. បរិមាណសារធាតុចិញ្ចឹមជាមធ្យម (គ.ក្រ) ដែលដំណាំស្រូវស្រាលស្រូបយកដើម្បីផលិតបានផល ១ តោន
Nutrient elements (kg) absorbed by early maturing rice crop to produce 1 ton of grain and straw

Rice part	N	P	K	Zn	S	Si	Mg	Ca	Fe	Mn	Cu	B
Grain	10.50	2.00	2.50	0.02	1.00	15.00	1.50	0.50	0.20	0.05	0.009	0.005
Straw	7.00	1.00	14.50	0.03	0.80	65.00	2.00	3.50	0.30	0.45	0.003	0.010
Total	17.50	3.00	17.00	0.05	1.80	80.00	3.50	4.00	0.50	0.50	0.012	0.015

ប្រភព: Dobermann and Fairhurst (2000)

៦.៩. ការច្រូតកាត់

គ្រាប់ស្រូវផ្សំឡើងដោយអំប៊ូយ៉ុង សាច់គ្រាប់ និងសម្បកគ្រាប់ (អង្កាម)។ ដើមស្រូវដុះចេញពីអំប៊ូយ៉ុង ឬក្រូណា ដោយប្រើប្រាស់សារធាតុចិញ្ចឹមដែលមាននៅក្នុងសាច់គ្រាប់។

ដូច្នេះគ្រាប់ស្រូវទុំនៅពេលដែលអំប្រើយ៉ុនពេញរូបរាង និងសារធាតុចិញ្ចឹម ត្រូវបាន ប្រមូលផ្តុំ នៅក្នុងសាច់គ្រាប់ពេញលេញ។ ជាទូទៅ នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដាំដុះល្អ គ្រាប់ស្រូវ ទុំល្អនៅក្នុងរយៈពេល ២៧ ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីចេញផ្កាស្រុះ ប៉ុន្តែរយៈពេលនេះអាចប្រែប្រួល ទៅតាមដីជាតិដី ពន្លឺ និងស្ថានភាពទឹក ដែលមានសភាពខុសគ្នារវាងស្រែមួយទៅស្រែ មួយទៀត។ ដូច្នេះហើយបានជាការកំណត់សភាពគ្រាប់ទុំ គឺជាការចាំបាច់សម្រាប់ធ្វើការ ច្រូតកាត់។

គ្រាប់ស្រូវទុំស្ទើរ មានអំប្រើយ៉ុនមិនទាន់ពេញរូបរាងល្អ សាច់គ្រាប់មិនទាន់មាន សារធាតុចិញ្ចឹមគ្រប់គ្រាន់ ដែលធ្វើឲ្យសាច់គ្រាប់មានសភាពទន់ និងមិនថ្លាមលក្ខណៈ ពូជ។ គ្រាប់ស្រូវប្រភេទនេះ នៅពេលយកទៅកិននឹងបណ្តាលឲ្យមានការបាត់បង់អង្ករ សប្រមាណ ២ គ.ក្រ និងអង្ករដើមប្រមាណ ៥,៥ គ.ក្រ ក្នុងបរិមាណស្រូវកិន ១០០ គ.ក្រ ធៀបជាមួយគ្រាប់ស្រូវទុំល្អ។

គ្រាប់ពូជស្រូវទុំជ្រុលមានដំណុះគ្រាប់ ៨% ទាបជាងគ្រាប់ពូជស្រូវទុំល្អ។ គ្រាប់ស្រូវ ទុំជ្រុលមានសាច់គ្រាប់ប្រេះច្រើន ហើយជ្រុះច្រើន ងាយបាក់នៅពេលបោកបែន។ គ្រាប់ ស្រូវ ដែលមានសាច់គ្រាប់ប្រេះ ឬបាក់នេះ ថ្វីបើនៅពេលកិនបានអង្ករសក្នុងបរិមាណ ប្រហាក់ប្រហែលគ្រាប់ស្រូវទុំល្អមែន តែចំពោះបរិមាណអង្ករដើមវិញ គឺអាចទាបជាង គ្រាប់ស្រូវទុំល្អរហូតដល់ ៨ គ.ក្រ ក្នុងបរិមាណកិន ១០០ គ.ក្រ។ ក៏ដូចគ្នាដែរចំពោះ គ្រាប់ពូជស្រូវ គឺមិនមានភាពខុសគ្នាចំពោះអត្រាដំណុះ តែចំពោះដើមស្រូវ ឬសំណាប ដែលដុះលូតលាស់ល្អវិញ មានបរិមាណគឺទាបជាងគ្រាប់ពូជស្រូវទុំល្អរហូតដល់ ១០-១៥%។ នេះក៏ព្រោះតែសាច់គ្រាប់បាក់ បណ្តាលឲ្យដើមស្រូវ ឬសំណាប មិនមានសារធាតុ ចិញ្ចឹមគ្រប់គ្រាន់នាពេលដុះលូតលាស់ដំបូង។

សំណើមគ្រាប់ស្រូវដែលទុំល្អ គឺមានពី ២១ ទៅ ២៥%។ ចំពោះគ្រាប់ស្រូវដែល មានសំណើមទាបជាង ២១ % គឺជាប្រភេទគ្រាប់ស្រូវដែលទុំជ្រុល ហើយគ្រាប់ស្រូវដែល មានសំណើមខ្ពស់ជាង ២៥% គឺជាប្រភេទគ្រាប់ស្រូវដែលទុំស្ទើរ។

ដោយកសិករភាគច្រើន មិនអាចគ្រប់គ្រងលក្ខខណ្ឌដាំដុះដំណាំស្រូវឲ្យបានល្អ ដូចនេះការកំណត់រយៈពេលទុំ ២៧ ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីស្រូវចេញផ្កាស្រុះគឺមិនសូវត្រឹមត្រូវទេ។ ក្នុងករណីនេះ ការកំណត់សភាពទុំល្អតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង គឺជាការចាំបាច់។ ការកំណត់នេះអាចធ្វើឡើងតាមវិធីសាស្ត្រពីរយ៉ាង ទៅតាមលទ្ធភាពរបស់កសិករ គឺការកំណត់គ្រាប់ស្រូវទុំល្អដោយឧបករណ៍វាស់សំណើម (រូបភាព ៥) និងការកំណត់ដោយពិនិត្យសភាពកូរស្រូវ (រូបភាព ៦)។

រូបភាព៥. ឧបករណ៍វាស់សំណើម

រូបភាព៦. សភាពកូរស្រូវ

ជាទូទៅ កូរស្រូវដែលមានគ្រាប់ទុំល្អគឺជាកូរស្រូវ ដែលមានគ្រាប់ចាប់ពីពាក់កណ្តាលកូរឡើងទៅមានពណ៌លឿងទុំចាស់ និងគ្រាប់ពេញពាក់កណ្តាលកូរចុះក្រោមមានពណ៌លឿងទុំស្រាល ហើយគ្រាប់ស្តុកវិញ មានពណ៌ស្លាបសេកចាស់។ ចំពោះកូរស្រូវដែលទុំជ្រុល មានគ្រាប់ដាក់ផ្នែកខាងគល់កូរពណ៌លឿងទុំចាស់ និងគ្រាប់ស្តុកមានពណ៌លឿងទុំប្រផេះ។ ចំពោះកូរស្រូវដែលទុំស្ទើរមានគ្រាប់ដាក់ផ្នែកគល់កូរពណ៌ស្លាបសេកចាស់ និងគ្រាប់ស្តុកពណ៌បៃតងចាស់។

៦.១០. ការពេលសម្បូត

សំណើមគ្រាប់ស្រូវសមស្របនាពេលច្រូតកាត់ គឺក្នុងចន្លោះពី ២១ ទៅ ២៥%។ ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពសំណើមនេះ គ្រាប់ស្រូវមិនអាចរក្សាទុកបានទេ ពីព្រោះថា សកម្មភាពដំណកដង្ហើមនៅមាន ដែលបណ្តាលឲ្យកើនកម្ដៅនៅក្នុងគំនរគ្រាប់ស្រូវ។ កាលណាកម្ដៅកើនឡើងនោះ សំណើមនៅក្នុងគំនរគ្រាប់ស្រូវត្រូវកើនឡើងដែរ ដែលបង្កជាលក្ខខណ្ឌ

សមស្របសម្រាប់សត្វល្អិតល្អន់លាស់ និងបំផ្លាញ ទាំងបរិមាណ និងគុណភាពគ្រាប់ស្រូវ។ ចំពោះគ្រាប់ស្រូវ វានឹងបន្ថយនូវបរិមាណអង្ករដែលកិនបាន អង្ករហាក់ច្រើន មានពណ៌លឿង ហើយបាយមានក្លិនផ្អែម ពណ៌លឿង និងមិនមានរសជាតិឆ្ងាញ់។ ចំពោះគ្រាប់ស្រូវពូជ វានឹងបន្ថយនូវអត្រាដំណុះគ្រាប់ ហើយជាពិសេស ដើមស្រូវដែលដុះមានសភាពខ្សោយ និងងាយរងនូវការបំផ្លាញពីកត្តាផ្សេងៗ។ ដូច្នេះ ការកាត់បន្ថយដំណើរការដំណកដង្ហើមរបស់គ្រាប់ស្រូវនៅទាបបំផុត គឺជាការចាំបាច់ ដោយធ្វើការសម្អាតគ្រាប់ស្រូវឲ្យមានសំណើមទាបជាង ១២%។ វិធីសាស្ត្រសម្អាតមានពីរគឺ សម្អាតដោយពន្លឺថ្ងៃ និងសម្អាតតាមបែបមេកានិក។

៦.១០.១. ការសម្អាតដោយពន្លឺថ្ងៃ

ការសម្អាតដោយពន្លឺថ្ងៃ ជាវិធីសាស្ត្រសាមញ្ញ មិនទាមទារការចំណាយថវិកា តែត្រូវការកម្លាំងពលកម្មច្រើន ហើយដែលកសិករប្រើប្រាស់ជាយូររយង់ណាស់មកហើយ។ ការសម្អាតស្រូវលើកន្ទេល សំណាញ់មុង តង់កៅស៊ូ និងលានស៊ីម៉ង់ត៍ គឺមិនបណ្តាលឲ្យគុណភាពគ្រាប់ស្រូវ ឬគ្រាប់ស្រូវពូជខុសគ្នាឡើយ លើកលែងតែការហាលសម្អាតនៅលើលានស៊ីម៉ង់ត៍ ឆាប់ស្ងួតជាងប្រហែលមួយម៉ោងប៉ុណ្ណោះ។ ផ្ទុយទៅវិញ កម្រាស់គ្រាប់ស្រូវគឺជាកត្តាចម្បងក្នុងការកំណត់រយៈពេលហាល និងគុណភាពគ្រាប់ស្រូវ។ កម្រាស់គ្រាប់ស្រូវហាលដែលល្អបំផុត គឺ ២ ទៅ ៣ ស.ម។ ការហាលគ្រាប់ស្រូវក្នុងកម្រាស់ក្រាស់ជាងនេះ នឹងបណ្តាលឲ្យគ្រាប់អង្ករហាក់ច្រើន អត្រាដំណុះគ្រាប់ទាប និងទាមទារពេលវេលាហាលយូរ។ ដើម្បីឲ្យគ្រាប់ស្រូវស្ងួតសព្វល្អ គេត្រូវឧស្សាហ៍វិធានបានច្រើនដង (១ ឬ ២ ម៉ោងម្តង)។

៦.១០.២. ការសម្អាតតាមបែបមេកានិក

ការសម្អាតតាមបែបមេកានិក គឺជាការសម្អាតដោយប្រើឡសម្អាត។ ឡសម្អាតមានពីរប្រភេទគឺ ប្រភេទដែលគ្រាប់ស្រូវរត់កាត់បូកខ្យល់ក្តៅ និងប្រភេទដែលខ្យល់ក្តៅរត់កាត់បូកគ្រាប់ស្រូវ។ ចំពោះប្រភេទទីមួយ គឺឡសម្អាតមានទំហំខ្នាតពាណិជ្ជកម្ម ចំណែកប្រភេទទីពីរ គឺឡសម្អាតមានទំហំតូចល្មម សមស្របសម្រាប់ក្រុមកសិករប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈគ្រួសារ (៥-១០ គ្រួសារ)។

ឡសម្បត្តិខ្នាតតូចជួយឲ្យកសិករសម្បត្តិស្រូវបាន ជាពិសេសនៅពេលដែលគ្មានពន្លឺ ថ្ងៃហាលបន្ទាប់ពីច្រូតកាត់រួច។ កសិករធ្វើស្រូវប្រដេញទឹក ស្រែក្រោម ស្រែបង្កើនរដូវ និងស្រូវស្រាលរដូវវស្សា តែងតែជួបប្រទះនូវបញ្ហានេះជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ឡសម្បត្តិខ្នាតតូច ដែលបានអភិវឌ្ឍដោយកាឌី មានសមត្ថភាពសម្បត្តិស្រូវប្រហែល ២ តោន ក្នុងរយៈពេល យ៉ាងយូរ ១០ ម៉ោង ដូចនេះ ក្នុងរយៈពេលមួយថ្ងៃមួយយប់គឺអាចសម្បត្តិស្រូវបាន ២ តោន (រូបភាព ៧)។ ឡសម្បត្តិនេះប្រើប្រាស់អង្កាម និងអុសដុតលាយគ្នា។ ស្រូវត្រូវ ជ្រាយត្រឡប់ម្តងបន្ទាប់ពីសម្បត្តិបានពី ៤-៥ ម៉ោង។ ស្រូវដែលសម្បត្តិដោយឡសម្បត្តិ នេះ គឺមានគុណភាពល្អជាងស្រូវដែលសម្បត្តិដោយពន្លឺថ្ងៃ។ អង្ករស និងអង្ករដើមបាន មកពីការកិនស្រូវ ដែលសម្បត្តិដោយឡសម្បត្តិមានបរិមាណច្រើនជាងការ សម្បត្តិដោយ ពន្លឺថ្ងៃចំនួន ៣ គ.ក្រ ក្នុងបរិមាណស្រូវកិន ១០០ គ.ក្រ។

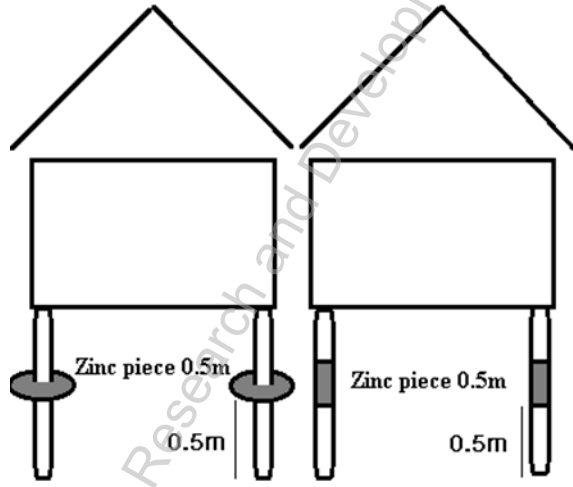
រូបភាព៧. ឡសម្បត្តិខ្នាតតូច

៦.១១. ការទុកដាក់

៦.១១.១. ការទុកដាក់គ្រាប់ស្រូវ

ការទុកដាក់គ្រាប់ស្រូវឲ្យបានល្អ រក្សាបាននូវគុណភាពបានយូរ និងបរិមាណអង្ករស និងអង្ករដើមបានច្រើន។ ជាទូទៅកសិករទុកដាក់គ្រាប់ស្រូវក្នុងជង្រុក ដែលនៅក្រោមផ្ទះ ឬនៅក្បែរផ្ទះដោយមិនមានការការពារកុំឲ្យកណ្តុរ មាន់ ទាចូលស៊ីស្រូវឡើយ។ តាមការពិត

កណ្តុរមិនត្រឹមតែបំផ្លាញបរិមាណស្រូវ (ក្នុងមួយខែស៊ីអស់ប្រមាណ ១ គ.ក្រ/ម^២) តែប៉ុណ្ណោះទេ តែវាក៏អាចបណ្តាលឲ្យមានជំងឺផ្សេងៗទៀតផងដែរ តាមរយៈទឹកនោមលាមក និងរោមរបស់វាដែលបន្សល់ទុកក្នុងជង្រុក ដែលយើងត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន ។ ដូច្នេះជាការល្អ កសិករត្រូវតែកែរលម្អជង្រុករបស់គាត់តែបន្តិច ដោយកាត់បន្ថយស័ង្កសីជារង្វង់មូល (កុំរាងជ្រុងឲ្យសោះ ព្រោះវាអាចបណ្តាលឲ្យមុតកូនក្មេង) យកទៅដាក់ពីទ្វេជុំវិញជើងសរសរជង្រុកទាំងអស់ (រូបភាព ៨) រួចកុំដាក់ជណ្តើរទុកឲ្យកណ្តុរ មាន់ និងទាឡើងហើយសម្អាតជុំវិញយ៉ាងណា កុំឲ្យកណ្តុរអាចចូលជង្រុកបាន ព្រមទាំងការពារកុំឲ្យទឹកចូលសើមស្រូវក្នុងជង្រុក។

រូបភាព ៨. ជង្រុកមានបន្ទះស័ង្កសីការពារកណ្តុរ

៦.១១.២. ការទុកដាក់គ្រាប់ពូជស្រូវ

ដើម្បីឲ្យគ្រាប់ពូជស្រូវដុះបានច្រើន រក្សាទុកបានយូរ និងកូនសំណាបដុះមកបានល្អ ស្រូវត្រូវច្រូតកាត់ក្នុងសំណើមពី ២១-២៥% ហាលសម្ងួតក្នុងកម្រាស់ពី ២-៣ សម វីឲ្យបានស្មើ និងស្ងួតល្អរហូតដល់សំណើម ១៣-១៣,៥%។ បន្ទាប់ពីទុកឲ្យគ្រាប់ពូជស្រូវត្រជាក់ ត្រូវប្រមូលច្រកទុកដាក់។ វិធីសាស្ត្រទុកដាក់មានពីរគឺ៖

ក. វិធីសាស្ត្រទុកដាក់ដោយចំហរ ការទុកដាក់គ្រាប់ពូជស្រូវក្នុងបរិមាណច្រើនដោយបិទជិតទាមទារនូវឧបករណ៍ទុកដាក់ដែលមានតម្លៃថ្លៃ និងពិបាករកនៅក្នុងស្រុក។ ដូច្នេះការ

ទុកដាក់គ្រាប់ពូជស្រូវដោយចំហរ ដោយដាក់នៅក្នុងបារប្រភេទផ្សេងៗគ្នា និងគរទុកក្នុង ឃ្នាំង ព្រមទាំងថែរក្សាឲ្យបានល្អ ក៏អាចរក្សានូវគុណភាពគ្រាប់ពូជស្រូវបានរហូតដល់ ៨ ខែ ផងដែរ។ ដើម្បីរក្សាបានគុណភាពដូចនេះ ឃ្នាំងត្រូវធ្វើឲ្យបានជិតល្អ កុំឲ្យមានទឹក លិច ឬជ្រាបចូល និងកណ្តុរ ព្រមទាំងចាបចូលបាន សម្អាតឲ្យបានស្អាតមុនដាក់ស្រូវពូជ ចូល រៀបបារស្រូវពូជជានិច្ច និងដាក់ដោយដុំៗ ដោយទុកច្រកសម្រាប់ដើរត្រួតពិនិត្យ និងសម្អាតតាមគំនរនីមួយៗ។ ត្រូវធ្វើជួបទឹកម្ម (Fumigation) និងសម្អាតឃ្នាំង ព្រមទាំង កម្ចាត់កណ្តុរជាប្រចាំ។

ខ. វិធីសាស្ត្រទុកដាក់ដោយបិទជិត គឺជាវិធីសាស្ត្រដ៏ល្អបំផុត ដោយមិនឲ្យមានខ្យល់ចេញ ចូល និងសត្វចង្រៃចូលបំផ្លាញបាន ជាពិសេសកណ្តុរ។ ឧបករណ៍ធំៗសម្រាប់ទុកដាក់ ស្រូវបិទជិត មានស៊ីឡូ (Silo) ថង់ស្តុកស្រូវ (Vulcanic cube or cocoon) ដែលអាច ទុកដាក់គ្រាប់ពូជស្រូវរហូតដល់រាប់សិបតោន។ សម្រាប់បរិមាណគ្រាប់ស្រូវតិចតួច ដែល កសិករភាគច្រើនរក្សាទុក គេអាចទុកដាក់ក្នុងធុងជ័រ ធុងដែក ឬច្រកក្នុងថង់ស្វិតដោយ បិទមាត់ឲ្យជិតល្អ។ ការទុកដាក់គ្រាប់ពូជស្រូវក្នុងកន្លែងបិទជិតនេះ គឺកាត់បន្ថយនូវ បរិមាណអុកស៊ីសែនបានពី ១០-១៥% ដែលបណ្តាលឲ្យសត្វល្អិតចង្រៃមិនអាចលូតលាស់ និងរស់នៅបាន ហើយបន្ថយនូវអត្រាដំណកដង្ហើមរបស់គ្រាប់ស្រូវ ធ្វើឲ្យគ្រាប់ស្រូវស្រក ទម្ងន់តិចតួច និងមានគុណភាពបានយូរ។

លទ្ធផលសិក្សាលើការបាត់បង់ពេលទុកដាក់បង្ហាញថា គ្រាប់ពូជស្រូវបាត់បង់ សំណើមប្រមាណ ០,៩៦% និងទម្ងន់ប្រមាណ ៣,៣៦% នៅពេលទុកដាក់ក្នុងជង្រុក ចំហររយៈពេល ៨ ខែ តែបើទុកដាក់ក្នុងជង្រុកបិទជិតវិញ នោះនឹងបាត់បង់សំណើម ប្រមាណ ០,៨០% និងទម្ងន់ប្រមាណ ១,៨៤% ប៉ុណ្ណោះ (តារាង ៨)។

តារាង ៨. ការបាត់បង់សំណើម និងទម្ងន់គ្រាប់ស្រូវទុកក្នុងជង្រុកចំហរ និងបិទជិត
Grain moisture and weight loss at opened and sealed storage

Storage type	Loss after 1 month storage		Loss after 8 months storage	
	Grain moisture (%)	Grain weight (%)	Grain moisture (%)	Grain weight (%)
Opened storage	0.12	0.42	0.96	3.36
Sealed storage	0.10	0.23	0.80	1.84

៧. ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីការអភិវឌ្ឍន៍រុក្ខជាតិ C₄ នៅលើពិភពលោក

រុក្ខជាតិស្រូបយកឧស្ម័នកាបូនិកពីបរិយាកាស រួចបម្លែងទៅជាកាបូនដែលបង្កើតជាផ្នែកផ្សេងៗនៃរុក្ខជាតិ និងជាទម្រង់ស្ករ ឬអាមីដុងដែលប្រមូលផ្តុំទុកក្នុងគ្រាប់ ឬផ្លែតាមរយៈដំណើរការជីវៈគីមីហៅថា **រស្មីសំយោគ**។ ដំណើរការរស្មីសំយោគរបស់រុក្ខជាតិ ថ្នាក់ខ្ពស់មាន ២ បែប គឺ៖

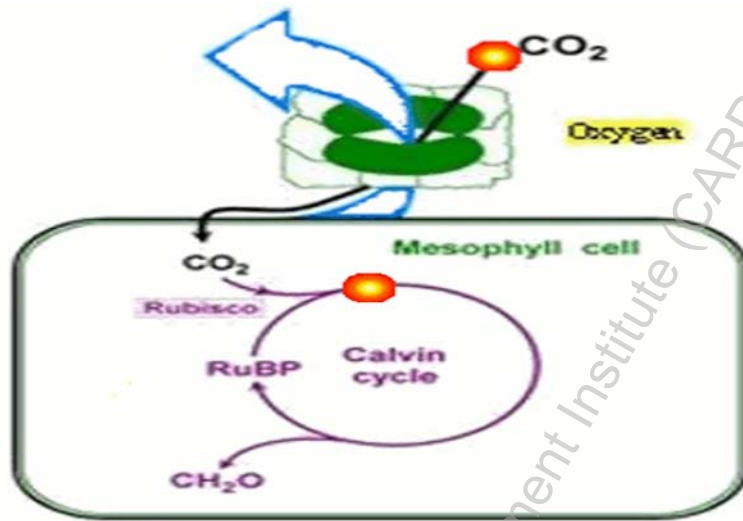
៧.១. រស្មីសំយោគ C₃

ឧស្ម័នកាបូនិកស្រូបយកពីបរិយាកាស ជាដំបូងត្រូវបានភ្ជាប់ទៅជាសមាសសធាតុដែលមានកាបូនចំនួនបីដោយអង់ស៊ីមរស្មីសំយោគរុយប៊ីស្វូ (Rubisco=ribulose biphosphate carboxilase oxygenase) ដែលប្រព្រឹត្តទៅនៅក្នុងកោសិកាមេសូហ្វិលរបស់ស្លឹក។ រស្មីសំយោគបែបនេះគេហៅថា **រស្មីសំយោគ C₃** ហើយចំពោះរុក្ខជាតិវិញគេហៅថា **រុក្ខជាតិ C₃** (ស្រូវ ស្រូវសាឡី ដំឡូងបារាំង និងពពួកសណ្តែកជាដើម)។ តួនាទីអង់ស៊ីមរុយប៊ីស្វូក្នុងកោសិកាស្លឹកមេសូហ្វិល មិនត្រឹមតែធ្វើរស្មីសំយោគប៉ុណ្ណោះទេ តែក៏ជំរុញឲ្យមានដំណើរការដំណកដង្ហើមទីក្លី (សូមមើលចំណុច ៤.៧ រស្មីសំយោគ និងដំណកដង្ហើមនៅក្នុងស្លឹក ទំព័រទី ៧០-៧២ សៀវភៅដំណាំស្រូវនៅកម្ពុជា, ម៉ែន សារុម, កាឌី ២០០៧) ផងដែរ ដោយធ្វើប្រតិកម្មគីមីជាមួយអុកស៊ីសែនដែលស្រូបយកពីបរិយាកាស (រូបភាព ៧)។ ដំណកដង្ហើមទីក្លីនេះ កើតឡើងនៅពេលដែលសីតុណ្ហភាពខ្ពស់ជាង ២០ អង្សាសេ ឬនៅពេលដែលស្លឹកស្រូវទទួលបាននូវអាំងតង់ស៊ីតេពន្លឺចាប់ពី ០,៣ klw ហើយដែលលក្ខខណ្ឌនេះមានជាទូទៅក្នុងតំបន់ត្រូពិក។ ដំណកដង្ហើមទីក្លីនេះ ធ្វើឲ្យមានការបាត់បង់កាបូនសំយោគ និងទឹក ដែលជាធាតុដ៏សំខាន់សម្រាប់ជំរុញការលូតលាស់របស់រុក្ខជាតិ។ ដំណើរការរស្មីសំយោគនេះប្រព្រឹត្តទៅនៅក្នុងកោសិកាមេសូហ្វិលតែប៉ុណ្ណោះ។

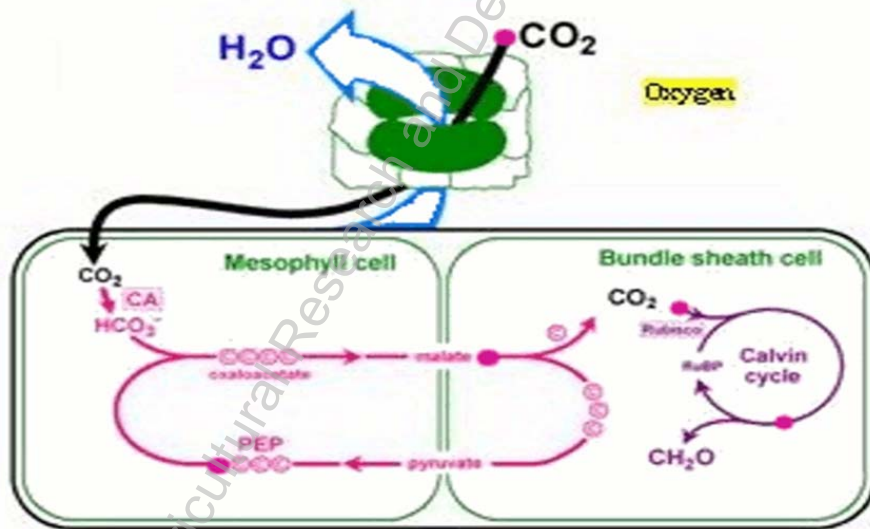
៧.២. រស្មីសំយោគ C₄

ឧស្ម័នកាបូនិកស្រូបយកពីបរិយាកាស ជាដំបូងត្រូវបានភ្ជាប់ទៅជាសមាសសធាតុដែលមានកាបូនចំនួនបួន ដោយអង់ស៊ីមរស្មីសំយោគ Phosphoenolpyruvate carboxylase=PEPC នៅក្នុងកោសិកាមេសូហ្វិលរួច ទើបជ្រាបចូលទៅក្នុងកោសិកាមួយទៀត

រូបភាព ៩. ដំណើរការរស្មីសំយោគរបស់រុក្ខជាតិ C₃ (IRRI)

រូបភាព ១០. ដំណើរការរស្មីសំយោគរបស់រុក្ខជាតិ C₄ (IRRI)

(bundle sheath cell) ដែលនៅស្រោបជុំវិញជាលិកាសសៃរុក្ខរស (vascular tissue) ហើយដែលនៅទីនោះ កាបូនត្រូវបានសំយោគជាកាបូនអ៊ីដ្រាតដោយអង់ស៊ីមរុយប៊ីសូ រួចកាបូនដែលសំយោគមិនទាន់ ត្រូវបានបញ្ជូនទៅកោសិកាមេសូហ្វិល និងត្រឡប់មក សំយោគជាថ្មីវិញក្នុងកោសិកា bundle sheath (រូបភាព ២)។ ក្នុងរស្មីសំយោគដោយ កោសិកា ២ ប្រភេទនេះ ដំណើរការដំណកដង្ហើមទឹក្លីមានតិចតួចបំផុត។ ដូច្នេះ ការបាត់

កាបូនសំយោគ និងទឹកក៏មានតិចតួចផងដែរ។ រស្មីសំយោគបែបនេះគេហៅថា **រស្មីសំយោគ C₄** ហើយចំពោះរុក្ខជាតិវិញ គេហៅថា **រុក្ខជាតិ C₄** (ពោត និង sorghum ជាដើម)។

ក្រុមអ្នកស្រាវជ្រាវបានធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណថា បើសិនជាដំណាំស្រូវអាចធ្វើ **រស្មីសំយោគ C₄** បាននោះ នឹងអាច ផ្តល់ផលស្រូវប្រមាណ ៥០% បន្ថែមទៀត ពីព្រោះ (ក) បង្កើននូវការប្រើប្រាស់ទឹកប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដោយត្រូវការទឹកតិច ពីព្រោះដំណកដង្ហើមទឹកត្រូវបានកាត់បន្ថយជាអតិបរិមា និង(ខ)បង្កើននូវប្រសិទ្ធភាពក្នុងការប្រើប្រាស់អាសូតរហូតដល់ ៣០% ពីព្រោះបរិមាណអង់ស៊ីមរុយប៊ីស្កូ (បង្កើនដោយអាសូតក្នុងទម្រង់ជាប្រូតេអ៊ីន) ត្រូវបានកាត់បន្ថយ។ តាមការសិក្សា ក៏បានបង្ហាញឲ្យឃើញផងដែរថា ដំណាំស្រូវក៏មានកោសិកា bundle sheath និងអង់ស៊ីម PEPC ផងដែរ តែបរិមាណអង់ស៊ីម PEPC នេះមានចំនួនតិចជាង **រុក្ខជាតិ C₄** ដូច្នេះ គេសង្ឃឹមថា អាចធ្វើឲ្យដំណាំស្រូវធ្វើ **រស្មីសំយោគ C₄** បាន។

ដើម្បីឲ្យដំណាំស្រូវក្លាយជា **ស្រូវ C₄** ក្រុមអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រដឹកនាំដោយ IRRI បានបង្កើតគម្រោងស្រូវ C₄ (C4 Rice Project) ដែលមានប្រទេសជាច្រើនចូលរួម ក្នុងនោះក៏មានប្រទេសវៀតណាម ថៃ និងចិនផងដែរ។ គម្រោងនេះត្រូវបានឧបត្ថម្ភដោយមូលនិធិ Bill & Melinda សម្រាប់ដំណាក់កាលទី ១ ដែលមានរយៈពេល ៣ ឆ្នាំក្នុងទឹកប្រាក់ចំនួន ១១,១ លានដុល្លារអាមេរិក ហើយចាប់ផ្តើមដំណើរការក្នុងឆ្នាំ ២០១០។

ដើម្បីបង្កើត **ស្រូវ C₄** ក្រុមអ្នកវិទ្យាសាស្ត្របានលើកនូវដំណាក់កាលចំនួន ៤ គឺ (១) ស្វែងរកឲ្យឃើញនូវពិន្ទុកំណត់នូវ **រស្មីសំយោគ C₄** ដែលមាននៅក្នុង **រុក្ខជាតិ C₄** (ចំពោះ IRRI គឺសិក្សាទៅលើ sorghum ជាពិសេស ហើយចំពោះប្រទេសដទៃមួយចំនួនទៀតទៅលើពោត) និងសិក្សាទៅលើអង់ស៊ីមពាក់ព័ន្ធ (២)បន្ទាប់ពីរកឃើញហើយនិងបញ្ចូលពិន្ទុទាំងនោះទៅក្នុងពូជស្រូវធម្មតាណាមួយតាមរយៈវិស្វកម្មពិន្ទុ (៣)ដាំដុះតាមដាន និងកែលម្អពូជស្រូវកែប្រែសេនេទិចឲ្យមានស្ថេរភាព និងសុវត្ថភាពជាពូជស្រូវ **C₄** មេនិង(៤)បង្កើតពូជស្រូវ សម្រាប់ដាំដុះជាទូទៅដោយបង្កាត់ត្រឡប់ជាមួយពូជស្រូវប្រើប្រាស់ធម្មតា។ ដើម្បីសម្រេចឲ្យបានដំណាក់កាលទាំងបួននេះ គម្រោងបានប៉ាន់ប្រមាណថា ត្រូវការរយៈពេល ២០ ឆ្នាំយ៉ាងតិច។